

31997R2026

21.10.1997

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 288/1

REGULAMENTUL (CE) NR. 2026/97 AL CONSILIULUI
din 6 octombrie 1997
privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt
membre ale Comunității Europene

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

articolelor VI, XVI și XXIII din GATT (Codul privind subvențiile și taxele compensatorii);

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 113,

- (3) întrucât încheierea negocierilor comerciale multilaterale purtate în cadrul Rundei Uruguay a dus la crearea Organizației Mondiale a Comerțului (OMC);

având în vedere regulamentele privind organizarea comună a piețelor agricole, precum și regulamentele adoptate în temeiul articolului 235 din tratat și aplicabile mărfurilor care rezultă din transformarea produselor agricole, în special dispozițiile acestor regulamente care permit o derogare de la principiul general de înlocuire a tuturor măsurilor de protecție la frontiere doar prin măsurile prevăzute de regulamentele respective,

- (4) întrucât anexa 1A la Acordul de instituire a OMC (Acordul privind OMC), aprobat prin Decizia 94/800/CE⁽³⁾, conține, *inter alia*, Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994 (GATT 1994), un acord privind agricultura („Acordul privind agricultura”), Acordul privind aplicarea articolului VI din GATT 1994 (denumit în continuare „Acordul antidumping din 1994”) și un nou Acord privind subvențiile și măsurile compensatorii (Acordul privind subvențiile);

având în vedere propunerea Comisiei⁽¹⁾,

- (1) întrucât, prin Regulamentul (CEE) nr. 2423/88⁽²⁾, Consiliul a instituit un regim comun privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping sau al unor subvenții din partea unor țări care nu sunt membre ale Comunității Europene;

- (5) întrucât, pentru a spori eficacitatea și transparența în aplicarea, de către Comunitate, a normelor stabilite în Acordul antidumping din 1994 și în Acordul privind subvențiile, se consideră necesară adoptarea a două regulamente distincte, care să stabilească, într-o formă suficient de detaliată, normele de aplicare a celor două instrumente de protecție comercială;

- (2) întrucât regimul comun respectiv a fost instituit în conformitate cu obligațiile internaționale existente, în special cu cele care decurg din articolul VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT), din Acordul privind aplicarea articolului VI din GATT (Codul antidumping din 1979) și din Acordul privind interpretarea și aplicarea

- (6) întrucât, prin urmare, este de dorit să se modifice normele comunitare privind aplicarea de măsuri compensatorii, având în vedere noile norme multilaterale, în special cele privind inițierea procedurii și derularea anchetei, inclusiv stabilirea și examinarea faptelor, instituirea de măsuri

⁽¹⁾ JO C 99, 26.3.1997, p. 1.

⁽²⁾ JO L 209, 2.8.1988, p. 1. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 522/94 (JO L 66, 10.3.1994, p. 10).

⁽³⁾ JO L 336, 23.12.1994, p. 1.

- provizorii, impunerea și perceperea de taxe compensatorii, durata și reexaminarea măsurilor compensatorii și divulgarea informațiilor referitoare la anchetele în materie de taxe compensatorii;
- (7) întrucât este necesar, ținând seama de dimensiunea schimbărilor generate de noile acorduri și în vederea asigurării aplicării adecvate și transparente a noilor norme, să se transpună, în măsura posibilului, dispozițiile acordurilor respective în legislația comunitară;
- (8) întrucât, în afară de aceasta, este de dorit să se explice, într-o formă suficient de detaliată, condițiile care determină existența unei subvenții, principiile care stau la baza aplicării de taxe compensatorii (în special în cazul în care subvenția a fost acordată în mod specific) și criteriile aplicate la calcularea valorii subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii;
- (9) întrucât este necesar, la stabilirea existenței unei subvenții, să se demonstreze acordarea unei contribuții financiare de către autoritățile publice sau de către orice organism public, pe teritoriul unei țări, sau existența unei forme de protecție a veniturilor sau de susținere a prețurilor în sensul articolului XVI din GATT 1994 și că o întreprindere a beneficiat de un avantaj;
- (10) întrucât este necesar să se explice, într-o formă suficient de detaliată, tipurile de subvenții care nu fac obiectul unor măsuri compensatorii, precum și procedura de urmat în cazul în care se stabilește, în cursul unei anchete, că întreprinderea respectivă a primit subvenții de acest tip;
- (11) întrucât Acordul privind subvențiile precizează că dispozițiile referitoare la subvențiile care nu fac obiectul unor măsuri compensatorii expiră în termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a Acordului privind OMC, cu condiția ca acestea să nu se proroge de comun acord de către membrii OMC; întrucât, prin urmare, se poate dovedi necesar, în cazul în care nu se prorogă aceste dispoziții, să se modifice în consecință prezentul regulament;
- (12) întrucât măsurile menționate în anexa 2 la Acordul privind agricultura nu fac obiectul unor măsuri compensatorii, în măsura prevăzută în acordul menționat anterior;
- (13) întrucât este de dorit să se stabilească orientări clare și detaliate în ceea ce privește factorii care pot contribui la a stabili dacă importurile care fac obiectul unor subvenții au cauzat sau amenință să cauzeze un prejudiciu important; întrucât, în cazul în care se depun eforturi să se demonstreze că volumul și prețul importurilor respective sunt responsabile de prejudiciul suferit de o industrie comunitară, este necesar să se ia în considerare efectele celorlalți factori și, în special, ale condițiilor pieței în Comunitate;
- (14) întrucât este necesar să se definească noțiunea de „industrie comunitară” și să se prevadă că părțile care au legătură cu exportatorii pot fi excluse din această industrie și să se definească noțiunea de „legătură”; întrucât este necesar, de asemenea, să se prevadă că o procedură în materie de taxe compensatorii poate fi inițiată în numele producătorilor dintr-o regiune a Comunității și să se stabilească orientări pentru definirea unei astfel de regiuni;
- (15) întrucât este necesar să se stabilească cine are dreptul de a face o reclamație în materie de taxe compensatorii, precum și importanța sprijinului de care acesta trebuie să beneficieze din partea industriei comunitare și să se precizeze informațiile privind subvenția care face obiectul măsurii compensatorii, prejudiciul și legătura de cauzalitate pe care o astfel de plângere trebuie să le conțină; întrucât este indicat, de asemenea, să se precizeze procedurile aplicabile la respingerea reclamațiilor sau la deschiderea procedurilor;
- (16) întrucât este necesar să se stabilească modul în care sunt notificate părțile în cauză cu privire la informațiile pe care autoritățile le solicită și să li se ofere ample posibilități de a prezenta toate elementele de probă pertinente și de a-și apăra interesele; întrucât este, de asemenea, de dorit să se definească în mod clar regulile și procedurile de urmat în cursul anchetei și să se prevadă, în special, condițiile în care părțile în cauză trebuie să se facă cunoscute, să își prezinte punctul de vedere și să furnizeze informațiile la termenele stabilite, pentru a se putea ține seama de acestea; întrucât este necesar, de asemenea, să se indice condițiile în care o parte interesată poate avea acces la informațiile furnizate de alte părți interesate și să prezinte observații cu privire la acestea; întrucât este necesar, de asemenea, să se instituie o cooperare între statele membre și Comisie în ceea ce privește strângerea informațiilor;
- (17) întrucât este necesar să se determine condițiile în care pot fi impuse taxe provizorii și să se prevadă, în special, că nu pot fi impuse mai devreme de șaiszeci de zile saumai târziu

de nouă luni de la inițierea procedurii; întrucât este necesar, de asemenea, să se prevadă că aceste taxe nu pot fi impuse, în toate cazurile, de către Comisie, decât pentru o perioadă de patru luni;

- (18) întrucât este necesar să se stabilească proceduri care să permită acceptarea de angajamente care elimină sau compensează subvenția care face obiectul unor măsuri compensatorii și prejudiciul, în loc să se impună taxe provizorii sau definitive; întrucât este, de asemenea, oportun să se precizeze care sunt consecințele unei încălcări sau retrageri a angajamentelor și să se prevadă că pot fi impuse taxe provizorii în caz de suspiciune de încălcare sau în cazul în care este necesară o anchetă suplimentară pentru a completa concluziile; întrucât este necesar să se asigure, la acceptarea angajamentelor, că angajamentele propuse și aplicarea acestora nu duc la un comportament anticoncurențial;
- (19) întrucât este necesar să se prevadă că, în mod normal, procedura este încheiată, fie că au fost sau nu adoptate măsuri definitive, în termen de douăsprezece luni și cel târziu în termen de treisprezece luni de la deschiderea anchetei;
- (20) întrucât ancheta sau procedura trebuie încheiată în cazul în care se stabilește că valoarea subvenției este *de minimis* sau, în special în cazul importurilor originare din țări în curs de dezvoltare, atunci când volumul importurilor care fac obiectul unor subvenții sau prejudiciul este neglijabil și că este necesar să se definească aceste criterii; întrucât, în cazul în care trebuie instituite măsuri, este necesar să se prevadă încheierea anchetelor și să se stipuleze că valoarea taxelor trebuie să fie mai mică decât valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii, în cazul în care această valoare mai mică este suficientă pentru a elimina prejudiciul și să se precizeze metoda de calcul a valorii taxelor, în caz de eșantionare;
- (21) întrucât este necesar să se prevadă perceperea retroactivă a taxelor provizorii, în cazul în care se consideră necesar, și să se definească circumstanțele care pot duce la aplicarea retroactivă a taxelor pentru a evita ca măsurile definitive care urmează să se aplice să fie golite de substanță; întrucât este necesar, de asemenea, să se prevadă că taxele pot fi aplicate retroactiv în caz de încălcare sau de denunțare a angajamentelor;
- (22) întrucât este necesar să se prevadă că măsurile încetează să fie aplicabile după cinci ani, cu excepția cazului în care în urma unei reexaminări rezultă că trebuie menținute; întrucât este, de asemenea, necesar să se prevadă reexaminări provizorii sau anchete, în cazul în care se prezintă dovezi suficiente că circumstanțele s-au modificat, pentru a stabili dacă se justifică rambursarea taxelor compensatorii;
- (23) întrucât, chiar dacă Acordul privind subvențiile nu conține dispoziții referitoare la eludarea măsurilor compensatorii, această posibilitate există, în mod similar, dar nu identic cu riscul de eludare a măsurilor antidumping; întrucât se consideră, prin urmare, că este de dorit să se prevadă în prezentul regulament dispoziții în acest sens;
- (24) întrucât este oportun să se autorizeze suspendarea măsurilor compensatorii în cazul unei modificări temporare a condițiilor pieței datorită căreia menținerea lor temporară este inadecvată;
- (25) întrucât este necesar să se prevadă ca importurile care fac obiectul unei anchete să poată face obiectul unei înregistrări la efectuarea importului, astfel încât să poată fi aplicate ulterior măsuri împotriva acestor importuri;
- (26) întrucât, pentru a garanta aplicarea corectă a măsurilor, este necesar ca statele membre să supravegheze și să întocmească rapoarte către Comisie cu privire la importurile de produse care fac obiectul unor anchete sau al unor măsuri și cu privire la valoarea taxelor percepute în temeiul prezentului regulament;
- (27) întrucât este necesar să se prevadă consultarea regulată a unui comitet consultativ în anumite etape ale anchetei; întrucât acest comitet este compus din reprezentanți ai statelor membre și un reprezentant al Comisiei, în calitate de președinte;
- (28) întrucât este oportun să se prevadă vizite pentru a verifica informațiile furnizate privind subvenția care face obiectul unor măsuri compensatorii și prejudiciul, aceste vizite depinzând de calitatea răspunsurilor la chestionarele primite;
- (29) întrucât este esențial să se recurgă la eșantionare în cazul în care numărul părților sau al tranzacțiilor respective este mare, astfel încât anchetele să poată fi încheiate la termenele stabilite;

(30) întrucât este necesar să se prevadă că, în cazul în care părțile nu cooperează în mod satisfăcător, se pot utiliza alte informații pentru a stabili concluziile și că aceste informații pot fi mai puțin favorabile părților respective decât în cazul în care acestea ar fi cooperat;

(31) întrucât trebuie adoptate dispoziții în ceea ce privește tratamentul informațiilor confidențiale, pentru a preveni divulgarea de secrete de afaceri sau de stat;

(32) întrucât este indispensabil ca părțile care au dreptul la un astfel de tratament să fie informate corect cu privire la faptele și considerentele esențiale și ca această informare să fie făcută, ținând seama de procesul decizional din cadrul Comunității, într-o perioadă care să le permită părților să își apere interesele;

(33) întrucât este rezonabil să se prevadă un sistem administrativ în temeiul căruia să poată fi prezentate argumente privind conformitatea măsurilor cu interesul Comunității, în special cu cel al consumatorilor, să se stabilească termenele în care trebuie furnizate aceste informații și să se stabilească drepturile la informare ale părților în cauză;

(34) întrucât la aplicarea normelor din Acordul privind subvențiile este esențial, pentru a se menține echilibrul drepturilor și obligațiilor pe care acest acord urmărește să-l stabilească, să se țină seama de către Comunitate de interpretarea lor de către principalii ei parteneri comerciali, astfel cum este aceasta reflectată în legislație sau în practica încetățenită;

(35) întrucât prin Regulamentul (CE) nr. 3284/94 din 22 decembrie 1994 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea unor țări care nu sunt membre ale Comunității Europene ⁽¹⁾, Consiliul a înlocuit Regulamentul (CEE) nr. 2423/88 și a instituit un nou sistem comun de protecție împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea unor țări care nu sunt membre ale Comunității Europene;

(36) întrucât s-au descoperit greșeli de redactare în textul Regulamentului (CE) nr. 3284/94 după publicarea acestuia;

întrucât, în afară de aceasta, acest regulament a fost deja modificat;

(37) întrucât este necesar, prin urmare, în interesul clarității, transparenței și al certitudinii juridice, să se abroge și să se înlocuiască regulamentul respectiv, fără a aduce atingere procedurilor compensatorii care au fost deja inițiate în temeiul acestuia sau al Regulamentului (CEE) nr. 2423/88,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Principii

(1) O taxă compensatorie poate fi impusă pentru a compensa orice subvenție acordată, direct sau indirect, la fabricarea, producția, exportul sau transportul oricărui produs a cărui punere în liberă circulație în Comunitate cauzează un prejudiciu.

(2) În sensul prezentului regulament, se consideră că face obiectul unei subvenții orice produs care beneficiază de o subvenție care face obiectul unor măsuri compensatorii în sensul articolelor 2 și 3.

(3) Subvenția poate fi acordată fie de către autoritățile publice ale țării de origine a produsului importat, fie de către autoritățile publice ale unei țări intermediare din care produsul este exportat către Comunitate și care, în sensul prezentului regulament, este desemnată cu numele de „țară de export”.

În sensul prezentului regulament, se înțelege prin „autorități publice” orice organism public care pe teritoriul țării de origine sau de export.

(4) Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), în cazul în care produsele nu sunt importate direct din țara de origine, ci sunt exportate către Comunitate tranzitând printr-o țară intermediară, dispozițiile prezentului regulament se aplică integral, iar tranzacția sau tranzacțiile sunt considerate, după caz, ca fiind efectuate între țara de origine și Comunitate.

(5) În sensul prezentului regulament, se înțelege prin „produs similar” un produs identic, și anume asemănător din toate punctele de vedere produsului respectiv, sau, în absența unui astfel de produs, alt produs care, deși nu este asemănător în toate

⁽¹⁾ JO L 349, 31.12.1994, p. 22. Regulament modificat de Regulamentul (CE) nr. 1252/95 (JO L 122, 2.6.1995, p. 2).

privințele, prezintă caracteristici asemănătoare celor ale produsului respectiv.

Articolul 2

Definiția unei subvenții

Se consideră că există subvenție:

1. (a) în cazul în care există o contribuție financiară a autorităților publice ale țării de origine sau de export, și anume atunci când:
 - (i) o practică a autorităților publice implică un transfer direct de fonduri (de exemplu sub formă de donații, împrumuturi sau participări la capitalul social) sau transferuri directe potențiale de fonduri sau de pasiv (de exemplu garanții de împrumut);
 - (ii) se anulează sau nu sunt percepute încasări publice care în mod normal sunt exigibile (de exemplu, în cazul stimulentei fiscale precum creditele fiscale); în această privință, exonerarea, în favoarea produsului exportat, a impozitelor sau taxelor care se aplică produsului similar, în cazul în care acesta este destinat consumului intern sau reducerea impozitelor sau taxelor până la concurența sumelor datorate nu este considerată subvenție atât timp cât a fost acordată în conformitate cu dispozițiile anexelor I-III;
 - (iii) autoritățile publice furnizează bunuri sau servicii, altele decât o infrastructură generală, sau achiziționează bunuri;
 - (iv) autoritățile publice:
 - efectuează plăți către un mecanism de finanțare
 - sau
 - însărcinează un organism privat să execute una sau mai multe funcții de tipul celor enumerate la punctele (i), (ii) și (iii), care le incumbă în mod normal sau îi ordonă să facă acest lucru, practica urmată nefiind diferită realmente de practica normală a autorităților publice
 - sau
- (b) în cazul în care există o formă oarecare de susținere a veniturilor sau de susținere a prețurilor, în sensul articolului XVI din GATT din 1994 și
2. în cazul în care se conferă un astfel de avantaj.

Articolul 3

Subvenții care fac obiectul unor măsuri compensatorii

(1) Subvențiile nu fac obiectul unor măsuri compensatorii decât în cazul în care sunt specifice, în sensul alineatelor (2), (3) și (4).

(2) Pentru a stabili dacă o subvenție este specifică unei întreprinderi, unei industrii sau unui grup de întreprinderi sau de industrii (denumite în continuare „anumite întreprinderi”) care intră sub jurisdicția autorității care acordă subvenția, se aplică următoarele principii:

- (a) în cazurile în care autoritatea care acordă subvenția sau legislația aplicabilă limitează, în mod expres, posibilitatea anumitor întreprinderi de a beneficia de subvenție, există specificitate;
- (b) în cazurile în care autoritatea care acordă subvenția sau legislația aplicabilă subordonează unor criterii sau condiții obiective dreptul de a beneficia de subvenție și valoarea acesteia, nu există specificitate, cu condiția ca dreptul de a beneficia de subvenție să fie automat și criteriile sau condițiile respective să fie riguros respectate.

În sensul prezentului articol, se înțelege prin „criterii sau condiții obiective” criterii sau condiții neutre, care nu favorizează anumite întreprinderi în raport cu altele și care au caracter economic și aplicație orizontală, precum numărul angajaților sau mărimea întreprinderii.

Criteriile sau condițiile trebuie enunțate clar în acte cu putere de lege, norme administrative sau în alte documente oficiale, astfel încât să poată fi verificate;

- (c) în cazul în care, fără a aduce atingere oricărei aparențe de nespecificitate care rezultă din aplicarea principiilor enunțate la literele (a) și (b), există motive să se creadă că subvenția poate, de fapt, să fie specifică, pot fi luați în considerare alți factori. Acești factori sunt următorii: utilizarea unui program de subvenții de către un număr limitat de anumite întreprinderi, utilizarea predominantă de către anumite întreprinderi, acordarea unor subvenții disproporționate anumitor întreprinderi și maniera în care autoritatea care acordă subvenția a exercitat o putere discreționară în decizia de a acorda o subvenție. În această privință, se ține seama, în special, de informațiile cu privire la frecvența cu care cererile privind o subvenție au fost respinse sau aprobate și motivele acestor decizii.

În aplicarea primului paragraf, se ține seama de amploarea diversificării activităților economice în cadrul jurisdicției

autorității care acordă subvenția, precum și de perioada în care a fost aplicat programul de subvenții.

(3) O subvenție care este limitată la anumite întreprinderi situate în interiorul unei regiuni geografice determinate aflate sub jurisdicția autorității care acordă subvenția este specifică. Stabilirea sau modificarea ratei de impunere de aplicare generală de către autoritățile publice de la toate nivelurile care sunt competente în acest sens nu este considerată o subvenție specifică, în sensul prezentului regulament.

(4) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatelor (2) și (3), următoarele subvenții sunt considerate specifice:

(a) subvențiile subordonate, în drept sau în fapt, fie exclusiv, fie printre multe alte condiții, rezultatelor la export, inclusiv celor enumerate, cu titlu de exemplu, în anexa I.

Subvențiile sunt considerate subordonate în fapt rezultatelor la export în cazul în care faptele demonstrează că acordarea unei subvenții, fără a fi fost subordonată juridic rezultatelor exportului, este în fapt legată de exporturile sau încasările de la export efective sau anticipate. Simplul fapt că se acordă o subvenție unor întreprinderi care efectuează exporturi nu este, numai pentru acest motiv, considerat ca o subvenție la export în sensul prezentei dispoziții;

(b) subvențiile subordonate, fie exclusiv, fie printre multe alte condiții, utilizării produselor naționale, preferate produselor importate.

(5) Orice stabilire a specificității, în temeiul dispozițiilor prezentului articol, se susține în mod clar prin elemente de probă pozitive.

Articolul 4

Subvențiile care nu fac obiectul unor măsuri compensatorii

(1) Următoarele subvenții nu fac obiectul unor măsuri compensatorii:

(a) subvențiile care nu sunt specifice în sensul articolului 3 alineatele (2) și (3);

(b) subvențiile care sunt specifice în sensul articolului 3 alineatele (2) și (3), dar care îndeplinesc condițiile enunțate la alineatele (2), (3) sau (4) ale prezentului articol;

(c) elementul de subvenție care poate conține măsurile prevăzute în anexa IV.

(2) Subvențiile acordate unor activități de cercetare desfășurate de întreprinderi sau de instituții de învățământ superior sau de

cercetare care au încheiat contracte cu întreprinderi nu fac obiectul unor măsuri compensatorii în cazul în care subvențiile acordate acoperă maximum 75 % din costurile cercetării industriale sau 50 % din costurile activității de dezvoltare preconcrețională și cu condiția ca aceste subvenții să se limiteze exclusiv la următoarele elemente:

(a) cheltuieli de personal (cercetători, tehnicieni și alt personal auxiliar, angajat exclusiv pentru activitatea de cercetare);

(b) costurile instrumentelor, echipamentelor, terenurilor și spațiilor utilizate exclusiv și în mod permanent (cu excepția cazului de cesiune pe baza unei operațiuni comerciale) pentru activitatea de cercetare;

(c) costurile serviciilor de consultanță și ale serviciilor echivalente, utilizate exclusiv pentru activitatea de cercetare, inclusiv cercetarea, cunoștințele tehnice, brevetele etc., achiziționate de la surse exterioare;

(d) cheltuieli generale suplimentare rezultate direct din activitatea de cercetare;

(e) alte cheltuieli de exploatare (de exemplu: costurile materialelor, livrărilor și alte cheltuieli similare), rezultate direct din activitatea de cercetare.

Dispozițiile primului paragraf nu se aplică aeronavelor civile (în sensul Acordului din 1979 privind comerțul cu aeronave civile, în versiunea modificată a acestuia, sau al oricărui acord ulterior care modifică sau înlocuiește acordul respectiv).

În sensul primului paragraf:

(a) nivelurile admisibile ale unei subvenții care nu fac obiectul unor măsuri compensatorii se stabilesc în raport cu costurile totale care pot fi luate în considerare înregistrate pe perioada derulării unui anumit proiect.

În cazul programelor care includ lucrări de cercetare industrială și o activitate de dezvoltare preconcrețională, nivelul admisibil al unei subvenții care nu face obiectul unor măsuri compensatorii nu depășește media ponderată a nivelurilor admisibile ale unei subvenții care nu face obiectul unor măsuri compensatorii aplicabile celor două categorii menționate anterior, calculate pe baza tuturor costurilor care pot fi luate în considerare, prevăzute la literele (a)-(e) ale primului paragraf;

(b) se înțelege prin „cercetare industrială” o cercetare planificată sau anchete critice care vizează dobândirea de noi cunoștințe, obiectivul fiind ca aceste cunoștințe să fie utile pentru a dezvolta noi produse, procedee sau servicii sau pentru a antrena

o îmbunătățire semnificativă a produselor, procedeeelor sau serviciilor existente;

- (c) se înțelege prin „activitate de dezvoltare preconcurențială” concretizarea rezultatelor cercetării industriale într-un plan, o schiță sau un desen pentru produse, procedee sau servicii noi, modificate sau îmbunătățite, fie că sunt destinate vânzării sau utilizării, inclusiv crearea unui prim prototip, care nu poate fi utilizat în scop comercial. Ea poate, în afară de aceasta, să includă formularea conceptuală și desenul altor produse, procedee sau servicii alternative, precum și proiecte de demonstrație inițială sau proiecte pilot, cu condiția ca acestea să nu poată fi adaptate sau utilizate pentru aplicații industriale sau o exploatare comercială. Ea nu include modificările de rutină sau modificările periodice aduse unor produse, linii de producție, procedee de fabricație, servicii existente și altor operațiuni în curs, chiar dacă aceste modificări constituie îmbunătățiri.

(3) Subvențiile acordate regiunilor defavorizate situate pe teritoriul țării de origine și/sau de export, în temeiul cadrului general de dezvoltare regională, care ar fi nespecifice în cazul în care criteriile stabilite la articolul 3 alineatele (2) și (3) ar fi fost aplicate fiecăreia dintre regiunile respective, nu fac obiectul unor măsuri compensatorii cu condiția ca:

- (a) fiecare regiune defavorizată să fie o zonă geografică clar delimitată și contiguă, având o identitate economică și administrativă care poate fi definită;
- (b) regiunea să fie considerată ca defavorizată pe baza unor criterii neutre și obiective care să indice că dificultățile regiunii sunt cauzate de circumstanțe care nu sunt doar trecătoare; aceste criterii trebuie prevăzute în mod clar în actele cu putere de lege, norme administrative sau în orice alt document oficial, astfel încât să poată fi verificate;
- (c) criteriile prevăzute la litera (b) includ o măsură de dezvoltare economică care se bazează pe cel puțin unul din factorii următori:

— venitul pe cap de locuitor sau venitul gospodăriilor pe cap de locuitor sau produsul intern brut pe cap de locuitor, care nu trebuie să depășească 85 % din media obținută pentru țara de origine sau de export respectivă,

— rata șomajului, care trebuie să atingă cel puțin 110 % din media obținută pentru țara de origine sau de export respectivă,

evaluați pe o perioadă de trei ani; cu toate acestea, această măsură poate fi compusă și include alți factori.

În sensul primului paragraf:

- (a) prin expresia „cadru general de dezvoltare regională” se înțelege că programele regionale de subvenții fac parte dintr-o politică de dezvoltare regională coerentă pe plan intern și aplicabilă în general și că subvențiile pentru dezvoltarea regională nu sunt acordate în puncte geografice izolate, care nu au sau teoretic nu au nici o influență asupra dezvoltării unei regiuni;
- (b) prin expresia „criterii neutre și obiective” se înțelege criterii care nu favorizează anumite regiuni mai mult decât este adecvat pentru a elimina sau a reduce disparitățile regionale în cadrul politicii de dezvoltare regională. În această privință, programele regionale de subvenții stabilesc plafoane ale valorii subvenției, care poate fi acordată fiecărui proiect subvenționat. Aceste plafoane sunt diferențiate în funcție de nivelurile diferite de dezvoltare a regiunilor cărora li se acordă asistență și sunt definite în termeni de cost al investițiilor sau de cost al creării de locuri de muncă. În limita acestor plafoane, repartizarea subvenției este suficient de largă și uniformă pentru a evita utilizarea predominantă a acesteia de către anumite întreprinderi sau acordarea de sume disproporționate anumitor întreprinderi.

Prezenta dispoziție se aplică ținând seama de criteriile definite la articolul 3 alineatele (2) și (3).

(4) Subvențiile care urmăresc promovarea adaptării instalațiilor existente la cerințe noi privind mediul impuse de legislație și/sau reglementări, care pentru întreprinderi se concretizează în constrângeri semnificative și cheltuieli financiare mai mari, nu fac obiectul unor măsuri compensatorii, cu condiția ca subvenția:

- (a) să fie o măsură punctuală, care nu se repetă și
- (b) să fie limitată la 20 % din costul adaptării și
- (c) să nu acopere costul înlocuirii și al exploatării investiției subvenționate, care trebuie suportat în totalitate de către întreprinderi și
- (d) să fie direct legată și proporțională cu diminuarea interferențelor și a poluării prevăzută de întreprindere și să nu acopere o economie care poate fi realizată din costurile de fabricație și
- (e) să fie oferită tuturor întreprinderilor care pot adopta noul echipament și/sau noile procedee de fabricație.

În sensul primului paragraf, se înțelege prin „instalații existente” instalațiile care funcționează de cel puțin doi ani în momentul în care sunt impuse noile cerințe privind mediul.

Articolul 5

Calcularea valorii subvenției care nu face obiectul unor măsuri compensatorii

Valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii este, în sensul prezentului regulament, calculată în termeni de avantaj conferit beneficiarului, așa cum s-a constatat și s-a determinat pentru perioada în care se efectuează ancheta. Această perioadă corespunde, în mod normal, ultimului exercițiu contabil al beneficiarului, dar poate acoperi oricare altă perioadă cu o durată minimă de șase luni, care este anterioară deschiderii anchetei și pentru care sunt disponibile date fiabile, financiare și de altă natură.

Articolul 6

Calcularea avantajului conferit beneficiarului

Calcularea avantajului conferit beneficiarului se efectuează prin aplicarea următoarelor norme:

- (a) nu se consideră că o cotă de participare a autorităților publice la capitalul social al unei întreprinderi conferă un avantaj, cu excepția cazului în care investiția poate fi considerată incompatibilă cu practica obișnuită privind investițiile (inclusiv în ceea ce privește furnizarea de capital de risc) investitorilor privați de pe teritoriul țării de origine și/sau de export;
- (b) nu se consideră că un împrumut acordat de autoritățile publice conferă un avantaj, cu excepția cazului în care există o diferență între suma pe care întreprinderea beneficiară o plătește pentru împrumutul acordat de autoritățile publice și suma pe care ar plăti-o pentru un împrumut comercial comparabil pe care l-ar putea obține efectiv pe piață. În acest caz, avantajul corespunde diferenței dintre cele două sume;
- (c) nu se consideră că o garanție la împrumut acordată de autoritățile publice conferă un avantaj, cu excepția cazului în care există o diferență între suma pe care întreprinderea beneficiară a garanției o plătește pentru împrumutul garantat de autoritățile publice și suma pe care ar plăti-o pentru un împrumut comercial comparabil, în absența acestei garanții. În acest caz, avantajul corespunde diferenței dintre cele două sume, ajustate pentru a ține seama de diferențele dintre comisioane;
- (d) nu se consideră că furnizarea de bunuri sau de servicii sau achiziționarea de bunuri de către autoritățile publice conferă un avantaj, cu excepția cazului în care furnizarea se efectuează prin intermediul unei remunerații mai mici decât ar fi

adekvată sau a cazului în care achiziționarea se efectuează prin intermediul unei remunerații mai mari decât ar fi adecvată. Adecvarea remunerației se stabilește în raport cu condițiile existente pe piață pentru bunul sau serviciul respectiv în țara de furnizare sau de cumpărare (inclusiv prețul, calitatea, disponibilitatea, valoarea comercială, transportul și alte condiții de achiziționare sau de vânzare).

Articolul 7

Dispoziții generale privind calculul

- (1) Valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii se calculează pe unitate de produs subvenționat exportat către Comunitate.

La stabilirea valorii respective, următoarele elemente pot fi deduse din subvenția totală:

- (a) orice taxe de înscriere și alte costuri suportate, în mod necesar, pentru a avea drept la subvenție sau pentru a beneficia de aceasta;
- (b) taxele de export, impozitele sau alte costuri suportate la exportul produsului către Comunitate, destinate în mod specific compensării subvenției.

În cazul în care o parte interesată solicită să se efectueze o astfel de deducere, îi revine sarcina de a aduce dovada că această cerere este justificată.

- (2) În cazul în care subvenția nu este acordată în funcție de cantitățile fabricate ce au fost produse, exportate sau transportate, valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii se determină prin repartizarea, în mod adecvat, a valorii subvenției totale la nivelul producției, vânzării sau exportului produsului în cauză, în cursul perioadei în care se efectuează ancheta.

- (3) În cazul în care poate fi stabilit un raport între subvenție și achiziția, prezentă sau viitoare, de active imobile, valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii se calculează prin repartizarea acesteia la o perioadă corespunzătoare duratei de amortizare normală a acestor bunuri, în industria respectivă. Valoarea astfel calculată, aferentă perioadei în care se efectuează ancheta, inclusiv partea corespunzătoare activelor imobilizate achiziționate înaintea acestei perioade, se repartizează în conformitate cu dispozițiile alineatului (2).

În cazul bunurilor care nu se depreciază, subvenția este asimilată unui împrumut fără dobândă și este reglementată de dispozițiile articolului 6 litera (b).

(4) În cazul în care subvenția nu se acordă în vederea achiziționării activelor imobile, valoarea avantajului conferit în decursul perioadei de efectuare a anchetei este, în principiu, atribuită acestei perioade și repartizată în conformitate cu alineatul (2), cu excepția cazului în care circumstanțe speciale justifică atribuirea acesteia pentru altă perioadă.

Articolul 8

Stabilirea prejudiciului

(1) În sensul prezentului regulament, prin termenul „prejudiciu” se înțelege, în cazul în care nu se specifică altfel, un prejudiciu important adus unei industrii comunitare, amenințarea unui prejudiciu important adus unei industrii comunitare sau o întârziere semnificativă în crearea unei industrii comunitare și se interpretează în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

(2) Stabilirea existenței unui prejudiciu se bazează pe elemente de probă pozitive și implică o examinare obiectivă, a:

(a) volumului importurilor care fac obiectul unor subvenții și efectul acestor importuri asupra prețurilor produselor similare pe piața Comunității și a

(b) impactului acestor importuri asupra industriei comunitare.

(3) În ceea ce privește volumul importurilor care fac obiectul unor subvenții, se analizează dacă a avut loc o creștere substanțială a importurilor care fac obiectul unor subvenții, fie în cantități absolute, fie în raport cu producția sau cu consumul în cadrul Comunității. În ceea ce privește efectul importurilor care fac obiectul unor subvenții asupra prețurilor se analizează dacă a existat, în cazul importurilor care fac obiectul unor subvenții asupra prețurilor, o subcotare semnificativă a prețului în raport cu prețul unui produs similar din industria comunitară sau dacă aceste importuri au ca efect, în alt mod, diminuarea semnificativă a prețurilor sau împiedicarea în mod semnificativ a creșterii prețurilor care, altfel, s-ar fi produs. Unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de analiză.

(4) În cazul în care importurile unui produs provenite din mai multe țări fac simultan obiectul unor anchete în materie de taxe compensatorii, efectele acestor importuri nu pot face obiectul unei evaluări cumulative decât în cazul în care:

(a) valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii stabilită în raport cu importurile provenite din fiecare țară este superioară nivelului *de minimis*, în sensul articolului 14 alineatul (5) și în cazul în care volumul importurilor provenite din fiecare țară nu este neglijabil și

(b) o evaluare cumulativă a efectelor importurilor este adecvată, având în vedere condițiile de concurență între produsele importate și condițiile de concurență între produsele importate și produsul comunitar similar.

(5) Examinarea impactului importurilor care fac obiectul unor subvenții asupra industriei comunitare respective implică o evaluare a tuturor factorilor și indicilor economici relevanți care influențează situația acestei industrii, inclusiv faptul că o industrie nu a surmontat în totalitate efectele practicilor de subvenționare sau de dumping din trecut, importanța valorii subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii, diminuarea efectivă și potențială a vânzărilor, a profiturilor, a producției, a cotei de piață, a productivității, a randamentului investițiilor sau a utilizării capacităților; factorii care influențează prețurile în Comunitate, efectele negative, efective și potențiale, asupra fluxului numerarului, asupra stocurilor, asupra ocupării forței de muncă, asupra salariilor, asupra creșterii economice, asupra capacității de a mobiliza capitaluri sau investiții și, în cazul agriculturii, utilizarea sporită a programelor de sprijin din partea autorităților publice. Această listă nu este exhaustivă și unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de analiză.

(6) Trebuie demonstrat, cu ajutorul tuturor elementelor de probă pertinente prezentate în conformitate cu alineatul (2), că importurile care fac obiectul unor subvenții cauzează un prejudiciu în sensul prezentului regulament. Concret, acest lucru implică demonstrarea faptului că volumul și/sau prețul menționate la alineatul (3) au un impact asupra industriei comunitare în sensul alineatului (5) și că acest impact este de asemenea natură încât poate fi considerat important.

(7) Factorii cunoscuți, alții decât importurile care fac obiectul unor subvenții, care aduc în același timp un prejudiciu industriei comunitare, sunt de asemenea analizați, astfel încât prejudiciul adus de acești alți factori să nu fie atribuit importurilor care fac obiectul unor subvenții în sensul alineatului (6). Factorii care pot fi considerați ca fiind relevanți în această privință includ volumul și prețul importurilor care nu fac obiectul unor subvenții, reducerea cererii sau modificările configurației consumului, practicile comerciale restrictive ale producătorilor din țări terțe și comunitare și concurența dintre acești producători, evoluția tehnologiei, precum și rezultatele la export și productivitatea industriei comunitare.

(8) Efectul importurilor care fac obiectul unor subvenții este evaluat în raport cu producția comunitară a produsului similar în cazul în care datele disponibile permit identificarea acestei producții separat pe baza unor criterii precum procedeele de producție, vânzările și profiturile producătorilor. În cazul în care această producție nu poate fi identificată separat, efectele importurilor care fac obiectul unor subvenții se evaluează prin examinarea producției celui mai restrâns grup sau celei mai

restrânse game de produse care include produsul similar, pentru care pot fi furnizate informațiile necesare.

(9) Stabilirea existenței unei amenințări de prejudiciu important se bazează pe fapte, nu doar pe afirmații, conjuncturi sau posibilități îndepărtate. Modificarea circumstanțelor care ar crea o situație în care subvenția ar cauza un prejudiciu trebuie să fie previzibilă în mod clar și iminentă.

Pentru a stabili existența unei amenințări de prejudiciu important, este necesar să se examineze, printre altele, factori precum:

- (a) natura subvențiilor respective și efectele comerciale pe care le pot antrena;
- (b) o rată de creștere semnificativă a importurilor care fac obiectul unor subvenții pe piața comunitară, ceea ce denotă probabilitatea unei creșteri substanțiale a importurilor;
- (c) capacitatea suficientă și liber disponibilă a exportatorului sau creșterea iminentă și semnificativă a acestei capacități, ceea ce denotă probabilitatea unei creșteri substanțiale a exporturilor care fac obiectul unor subvenții către Comunitate, având în vedere existența altor piețe de export care pot absorbi exporturile suplimentare;
- (d) intrarea importurilor la prețuri care pot determina diminuarea substanțială a prețurilor interne sau pot împiedica în mod semnificativ creșterea prețurilor și care ar putea determina o creștere a cererii de noi importuri;
- (e) stocurile produsului care face obiectul anchetei.

Nici unul dintre acești factori în particular nu constituie în mod necesar o bază de analiză decisivă, dar totalitatea factorilor în cauză trebuie să conducă la concluzia că alte exporturi care fac obiectul unor subvenții sunt iminente și că se va produce un prejudiciu important în cazul în care nu se iau măsuri de protecție.

Articolul 9

Definiția industriei comunitare

(1) În sensul prezentului regulament, se înțelege prin „industrie comunitară” totalitatea producătorilor comunitari de produse similare sau aceia dintre ei ale căror producții suplimentare constituie o proporție majoră, în sensul articolului 10 alineatul (8) din producția comunitară totală a acestor produse; cu toate acestea:

- (a) în cazul în care producătorii au legătură cu exportatorii sau cu importatorii sau sunt ei înșiși importatori ai produsului presupus a face obiectul unor subvenții, expresia „industrie comunitară” poate fi interpretată ca desemnând restul producătorilor;

(b) în circumstanțe excepționale, teritoriul Comunității poate fi împărțit, în ceea ce privește producția în cauză, în două sau mai multe piețe competitive și se poate considera că producătorii din interiorul fiecărei piețe constituie o industrie distinctă în cazul în care:

- (i) producătorii din interiorul unei astfel de piețe vând în totalitate sau aproape în totalitate din producția produsului în cauză pe această piață și
- (ii) cererea pe această piață nu este satisfăcută într-o măsură semnificativă de către producătorii produsului în cauză stabiliți în altă parte a Comunității.

În aceste circumstanțe, se poate concluziona că există un prejudiciu chiar dacă nu este afectată o proporție majoră a întregii industrii comunitare, cu condiția ca importurile care fac obiectul unor subvenții să se concentreze pe această piață izolată și ca, în afară de aceasta, importurile care fac obiectul unor subvenții să aducă un prejudiciu producătorilor producției totale sau aproape totale din interiorul acestei piețe.

(2) În sensul alineatului (1), nu se consideră că producătorii au legătură cu exportatorii sau cu importatorii decât:

- (a) în cazul în care unul dintre ei îl controlează, în mod direct sau indirect, pe celălalt sau
- (b) în cazul în care ambii sunt controlați, în mod direct sau indirect, de un terț sau
- (c) în cazul în care ei controlează împreună, în mod direct sau indirect, un terț, cu condiția să existe motive pentru a se crede sau a se presupune că efectul relației este de așa natură încât producătorul în cauză se comportă diferit de producătorii care nu au astfel de legătură.

În sensul prezentului alineat, se consideră că unul îl controlează pe celălalt în cazul în care este, în drept sau în fapt, în măsură să exercite asupra acestuia o putere de constrângere sau de direcționare.

(3) În cazul în care se interpretează că expresia „industrie comunitară” desemnează producătorii dintr-o anumită regiune, exportatorilor sau autorităților publice care acordă subvenția li se acordă posibilitatea de a oferi angajamente în conformitate cu articolul 13 regiunii în cauză. Într-un astfel de caz și în momentul evaluării interesului comunitar în ceea ce privește măsurile, trebuie acordată o atenție specială interesului regiunii. În cazul în care nu se oferă repede un angajament satisfăcător sau în cazul în care se aplică situațiile prevăzute la articolul 13 alineatele (9) și (10), poate fi impusă pentru întreaga Comunitate o taxă

compensatorie provizorie sau definitivă. În aceste cazuri, taxele pot fi limitate la producători sau exportatori specifici, în măsura în care acest lucru este posibil.

(4) Dispozițiile articolului 8 alineatul (8) se aplică prezentului articol.

Articolul 10

Deschiderea procedurii

(1) Sub rezerva dispozițiilor alineatului (10), se deschide o anchetă care vizează stabilirea existenței, gradului și efectului oricărei subvenții presupusă a fi fost acordată în urma înaintării în scris a unei plângeri de către orice persoană fizică sau juridică sau de către orice asociație care nu are personalitate juridică, care acționează în numele industriei comunitare.

Plângerea poate fi adresată Comisiei sau unui stat membru care o transmite acesteia. Comisia trimite statelor membre o copie a oricărei plângeri primite. Se consideră că plângerea a fost depusă în prima zi lucrătoare următoare datei în care aceasta a fost primită la Comisie prin scrisoare recomandată sau următoare celei în care a fost emisă confirmarea de primire de către Comisie.

În cazul în care, în absența unei plângeri, un stat membru este în posesia unor elemente de probă suficiente referitoare la o subvenție și la un prejudiciu care rezultă din aceasta pentru industria comunitară le comunică de îndată Comisiei.

(2) O plângere în sensul alineatului (1) trebuie să conțină elemente de probă suficiente cu privire la existența unei subvenții care poate face obiectul unor măsuri compensatorii (care să conțină, pe cât posibil, valoarea subvenției), a unui prejudiciu și a unei legături de cauzalitate între importurile care se presupune că fac obiectul unor subvenții și prejudiciul presupus a fi adus. Plângerea trebuie să conțină informațiile care pot fi în mod rezonabil la dispoziția reclamantului cu privire la următoarele puncte:

(a) identitatea reclamantului și o descriere a volumului și a valorii producției comunitare a produsului similar efectuată de către reclamant. În cazul în care o plângere este prezentată în scris în numele industriei comunitare, aceasta precizează industria în numele căreia este înaintată și se prezintă o listă a tuturor producătorilor comunitari cunoscuți ai produsului similar (sau a asociațiilor de producători comunitari ai produsului similar) și, în măsura posibilului, o descriere a volumului și a valorii producției comunitare a produsului similar care reprezintă acești producători;

(b) o descriere completă a produsului care se presupune că face obiectul unor subvenții, numele țării sau a țărilor de origine și/sau de export în cauză, identitatea fiecărui exportator sau producător străin cunoscut și o listă a persoanelor cunoscute pentru importul produsului în cauză;

(c) elementele de probă privind existența, valoarea și natura subvenției în cauză, precum și aplicabilitatea măsurilor compensatorii;

(d) informații privind evoluția volumului importurilor care se presupune că fac obiectul unor subvenții, efectul acestor importuri asupra prețurilor produsului similar pe piața Comunității și impactul acestor importuri asupra industriei comunitare, demonstrat prin factori și indici pertinenti care influențează situația acestei industrii, cum ar fi cei enumerați la articolul 8 alineatele (3) și (5).

(3) Comisia examinează, în măsura posibilului, exactitatea și adecvarea elementelor de probă furnizate în plângere pentru a stabili dacă există probe suficiente pentru a justifica deschiderea unei anchete.

(4) Poate fi deschisă o anchetă pentru a determina dacă subvențiile pretinse sunt specifice, în sensul articolului 3 alineatele (2) și (3).

(5) Poate fi deschisă o anchetă și pentru subvențiile care nu pot face obiectul unor măsuri compensatorii, în sensul articolului 4 alineatele (2), (3) și (4), pentru a determina dacă sunt îndeplinite condițiile stabilite în acest articol.

(6) În cazul în care o subvenție este acordată în cadrul unui program de subvenție care a fost notificat înaintea aplicării Comitetului pentru subvenții și măsuri compensatorii al OMC, în conformitate cu dispozițiile articolului 8 al Acordului privind subvențiile și în privința căruia comitetul nu a reușit să stabilească faptul că nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul respectiv, nu se deschide o anchetă cu privire la o astfel de subvenție decât în cazul în care se stabilește de către Organul de soluționare a litigiilor al OMC competent în domeniu sau prin arbitraj că are loc o încălcare a articolului 8 al acordului respectiv, așa cum se prevede în articolul 8 alineatul (5) din acordul menționat anterior.

(7) Poate fi deschisă o anchetă și pentru măsurile de tipul celor enumerate în anexa IV, în măsura în care conțin un element de subvenție în sensul articolului 2, pentru a stabili dacă măsurile în cauză respectă în totalitate dispozițiile anexei respective.

(8) Nu se deschide o anchetă, în conformitate cu alineatul (1), decât în cazul în care s-a determinat, pe baza unei examinări a

gradului de susținere sau de opoziție la plângerea exprimată de către producătorii comunitari ai produsului similar, că plângerea a fost prezentată de către industria comunitară sau în numele acesteia. Plângerea este considerată a fi fost depusă de către industria comunitară sau în numele acesteia în cazul în care este susținută de către producătorii comunitari ale căror producții adunate constituie mai mult de 50 % din producția totală a produsului similar realizată de către partea industriei comunitare care își exprimă susținerea sau opoziția față de plângere. Cu toate acestea, nu se deschide o anchetă în cazul în care producătorii comunitari care susțin în mod expres plângerea reprezintă mai puțin de 25 % din producția totală a produsului similar din industria comunitară.

(9) Autoritățile evită să facă publică cererea de deschidere a unei anchete, cu excepția cazului în care a fost luată o decizie de deschidere a acesteia. Cu toate acestea, imediat după primirea unei plângeri documentate în mod corespunzător în conformitate cu prezentul articol și, în orice caz, înainte de a proceda la deschiderea anchetei, Comisia înștiințează țara de origine și/sau țara de export în cauză și o invită să demareze consultări în vederea clarificării situației privind problemele prevăzute la alineatul (2) și pentru a găsi o soluție acceptată de ambele părți.

(10) În cazul în care, în circumstanțe speciale, Comisia decide deschiderea unei anchete fără a fi fost sesizată cu o plângere în scris în acest sens din partea unei industrii comunitare sau în numele acesteia, nu deschide ancheta decât în cazul în care este în posesia unor elemente de probă suficiente cu privire la existența unei subvenții care poate face obiectul unor măsuri compensatorii, a unui prejudiciu și a unei legături de cauzalitate în sensul alineatului (2) care justifică deschiderea unei anchete.

(11) Elementele de probă privind subvenția și prejudiciul sunt examinate în același timp pentru a decide dacă este necesar să fie deschisă o anchetă. O plângere este respinsă în cazul în care elementele de probă privind subvenția care poate face obiectul unor măsuri compensatorii sau prejudiciul sunt insuficiente pentru a justifica continuarea procedurii. Nu se deschide o procedură împotriva țărilor ale căror importuri reprezintă o cotă a pieței mai mică de 1 %, numai în cazul în care, împreună, aceste țări reprezintă 3 % sau mai mult din consumul comunitar.

(12) Plângerea poate fi retrasă înainte de deschiderea anchetei, caz în care se consideră că nu a fost depusă.

(13) În cazul în care, după consultări, se constată că există elemente de probă suficiente pentru a justifica deschiderea unei

proceduri, Comisia deschide această procedură în termen de patruzeci și cinci de zile de la data depunerii plângerii și anunță deschiderea procedurii în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*. În cazul în care elementele de probă sunt insuficiente, reclamantul trebuie înștiințat, după consultări, în termen de patruzeci și cinci de zile de la data depunerii plângerii la Comisie.

(14) În avizul de deschidere a procedurii se anunță deschiderea unei anchete, se indică produsul și țările în cauză, se prezintă un rezumat al informațiilor primite și se prevede că orice informație utilă trebuie comunicată Comisiei; se stabilește termenul în care părțile interesate se pot face cunoscute, își pot prezenta punctul de vedere în scris și pot comunica informații, în cazul în care aceste puncte de vedere și aceste informații trebuie luate în considerare în cursul anchetei; se precizează, de asemenea, termenul în care părțile interesate pot cere să fie ascultate de către Comisie în conformitate cu articolul 11 alineatul (5).

(15) Comisia informează exportatorii, importatorii, asociațiile reprezentative ale importatorilor sau exportatorilor despre care se știe că sunt interesați, precum și țara de origine și/sau de export și reclamanții cu privire la deschiderea procedurii și, având grijă să protejeze informațiile confidențiale, transmite exportatorilor cunoscuți, autorităților țării de origine și/sau de export și, la cerere, celorlalte părți interesate textul integral al plângerii scrise prevăzute la alineatul (1). În cazul în care numărul exportatorilor în cauză este deosebit de mare, este suficient ca textul integral al plângerii scrise să fie trimis numai autorităților țării de origine și/sau de export sau asociației profesionale în cauză.

(16) O anchetă în materie de taxe compensatorii nu reprezintă un obstacol în calea operațiunilor de vamuire.

Articolul 11

Ancheta

(1) În urma deschiderii procedurii, Comisia, în cooperare cu statele membre, începe ancheta la nivel comunitar. Această anchetă are ca obiect, în mod simultan, atât subvenția, cât și prejudiciul. Pentru a realiza o determinare reprezentativă, se alege o perioadă de anchetă care, în cazul subvențiilor, corespunde, în mod normal, perioadei de anchetă prevăzute la articolul 5. Informațiile referitoare la o perioadă posterioară perioadei în care se desfășoară ancheta nu se iau, în mod normal, în considerare.

(2) Destinatarul chestionarelor utilizate într-o anchetă în materie de taxe compensatorii au la dispoziție cel puțin treizeci de zile pentru a răspunde. Termenul pentru exportatori începe să curgă de la data primirii chestionarului, care se consideră primit în cele șapte zile care urmează datei la care a fost trimis exportatorului sau transmis reprezentantului diplomatic corespunzător al țării de origine și/sau de export. Se poate acorda o prorogare a termenului de treizeci de zile, ținându-se seama de termenul stabilit pentru anchetă și sub rezerva ca partea în cauză să prezinte un motiv întemeiat, în sensul existenței unor circumstanțe speciale, pentru a beneficia de o astfel de prorogare.

(3) Comisia poate cere statelor membre să îi furnizeze informații, caz în care statele membre iau toate măsurile necesare pentru a da curs acestor cereri. Statele membre comunică Comisiei informațiile cerute, precum și rezultatul tuturor verificărilor, controalelor sau anchetelor efectuate. În cazul în care aceste informații sunt de interes general sau în cazul în care transmiterea acestora a fost cerută de către un stat membru, Comisia le transmite statelor membre, cu condiția să nu aibă caracter confidențial, caz în care transmite un rezumat neconfidențial.

(4) Comisia poate solicita statelor membre să efectueze toate verificările și toate controalele necesare, mai ales cu privire la importatori, la comercianți și la producătorii comunitari și să efectueze anchete în țările terțe, sub rezerva acordului întreprinderilor în cauză și a lipsei opoziției din partea autorităților publice din țările respective, înștiințate oficial. Țările membre iau toate măsurile necesare pentru a da curs cererilor Comisiei. Agenții ai Comisiei pot, la cererea acesteia sau a unui stat membru, să îi asiste pe agenții statelor membre în exercitarea funcției acestora.

(5) Părțile interesate care s-au făcut cunoscute în conformitate cu articolul 10 alineatul (14) sunt ascultate în cazul în care au făcut o cerere scrisă în termenul stabilit în avizul publicat în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*, demonstrând că sunt efectiv părți interesate care pot fi afectate de rezultatul procedurii și că există motive speciale pentru a fi ascultate.

(6) La cerere, importatorilor, exportatorilor și reclamanților care s-au făcut cunoscuți în conformitate cu articolul 10 alineatul (14), precum și autorităților publice ale țării de origine și/sau de export li se oferă posibilitatea de a întâlni părțile care au interese contrare pentru a permite confruntarea tezelor opuse. În cazul în care se oferă astfel de posibilități, trebuie să se țină seama de necesitatea păstrării caracterului confidențial al informațiilor, precum și de conveniența părților. Nici o parte nu este obligată să asiste la o întâlnire și absența unei părți nu aduce prejudicii cauzei sale.

Informațiile furnizate oral în temeiul prezentului alineat se iau în considerare de către Comisie în măsura în care sunt confirmate ulterior în scris.

(7) Reclamanții, autoritățile publice ale țării de origine și/sau de export, importatorii și exportatorii, precum și asociațiile lor reprezentative, utilizatorii și asociațiile de consumatori care s-au făcut cunoscute în conformitate cu articolul 10 alineatul (14) pot, prin cerere scrisă, să ia cunoștință de toate informațiile furnizate Comisiei de oricare parte implicată în anchetă, cu excepția documentelor interne întocmite de autoritățile Comunității sau ale statelor membre, cu condiția ca aceste informații să fie relevante pentru protejarea intereselor lor, să nu fie confidențiale în sensul articolului 29 și să fie utilizate în anchetă. Aceste părți pot răspunde acestor informații și observațiile lor se iau în considerare în măsura în care ele sunt suficient de bine documentate.

(8) Cu excepția circumstanțelor prevăzute la articolul 28, exactitatea informațiilor furnizate de părțile interesate și pe care se bazează concluziile trebuie verificate în măsura posibilului.

(9) În cazul procedurilor deschise în temeiul articolului 10 alineatul (13), o anchetă trebuie să se încheie, în cazul în care este posibil, în termen de un an. Oricum, anchetele trebuie să se încheie, în toate cazurile, în termen de treisprezece luni de la deschiderea acestora, în conformitate cu concluziile adoptate în temeiul articolului 13 în ceea ce privește angajamentele sau cu cele adoptate în temeiul articolului 15 în ceea ce privește acțiunea definitivă.

(10) Pe toată durata anchetei, Comisia îi acordă țării de origine și/sau de export o posibilitate rezonabilă de a continua consultările, în vederea precizării faptelor și pentru a ajunge la o soluție reciproc acceptată.

Articolul 12

Măsuri provizorii

(1) Se pot impune taxe provizorii în cazul în care:

- (a) a fost deschisă o anchetă în conformitate cu articolul 10;
- (b) a fost publicat un aviz în acest sens, în cazul în care părților interesate li s-au oferit posibilități adecvate de a da informații și de a formula observații în conformitate cu articolul 10 alineatul (14);
- (c) o constatare preliminară pozitivă a stabilit că produsul importat beneficiază de o subvenție care poate face obiectul

unor măsuri compensatorii și că rezultă un prejudiciu pentru industria comunitară, ca urmare a acesteia;

(d) interesul Comunității necesită o acțiune în vederea împiedicării producerii unui astfel de prejudiciu.

Taxele provizorii trebuie impuse cel mai devreme în termen de șazeci de zile și cel mai târziu în termen de nouă luni de la deschiderea procedurii.

Valoarea taxei compensatorii provizorii nu trebuie să depășească valoarea totală a subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii stabilite în mod provizoriu și trebuie să fie mai mică decât această valoare în cazul în care o taxă mai mică este suficientă pentru a elimina prejudiciul suferit de industria comunitară.

(2) Taxele provizorii se acoperă printr-o garanție și punerea în liberă circulație a produselor respective pe teritoriul Comunității este condiționată de constituirea acestei garanții.

(3) Comisia ia o măsură provizorie după consultări sau, în caz de extremă urgență, după ce a informat statele membre. În acest din urmă caz, au loc consultări în termen de cel mult zece zile de la notificarea statelor membre cu privire la măsura luată de Comisie.

(4) În cazul în care un stat membru solicită acțiunea imediată a Comisiei și atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1) primul și al doilea paragraf, Comisia decide, în termen de cel mult cinci zile lucrătoare de la primirea cererii, dacă este necesar să fie impusă o taxă compensatorie provizorie.

(5) Comisia informează de îndată Consiliul și statele membre cu privire la orice decizie luată în temeiul alineatelor (1)–(4). Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, poate lua o decizie diferită.

(6) Se pot impune taxe compensatorii provizorii pe o perioadă de cel mult patru luni.

Articolul 13

Angajamente

(1) O anchetă poate fi închisă fără impunerea de taxe provizorii sau definitive în cazul în care este primit un angajament voluntar și satisfăcător în temeiul căruia:

(a) țara de origine și/sau de export acceptă eliminarea subvenției, limitarea acesteia sau luarea altor măsuri cu privire la efectele acesteia;

(b) exportatorul se angajează să își revizuiască prețurile sau să nu mai exporte către zona respectivă produse care beneficiază de subvenția care poate face obiectul unor măsuri compensatorii, astfel încât Comisia, după consultări, să fie convinsă că efectul prejudiciabil al subvenției este eliminat. Creșterile de prețuri operate în temeiul acestor angajamente nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru a compensa valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii și trebuie să fie mai mici decât valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii în cazul în care sunt suficiente pentru a elimina prejudiciul cauzat industriei comunitare.

(2) Comisia poate sugera angajamente, dar nici țara, nici exportatorii în cauză nu sunt obligați să le accepte. Faptul că țara sau exportatorii nu oferă astfel de angajamente sau declină invitația de a le accepta nu aduce atingere în nici un mod examinării cazului. Cu toate acestea, se poate stabili că materializarea unei amenințări de prejudiciu este mai probabilă în cazul în care importurile care fac obiectul unor subvenții continuă. Nu se cer sau nu se acceptă angajamente din partea țărilor sau exportatorilor decât în cazul în care existența unei subvenții și a unui prejudiciu care rezultă din aceasta a făcut obiectul unei examinări preliminare pozitive. Cu excepția cazurilor excepționale, nu poate fi oferit nici un angajament după încheierea perioadei în cursul căreia pot fi prezentate observații în temeiul articolului 30 alineatul (5).

(3) Angajamentele oferite nu trebuie să fie în mod necesar acceptate în cazul în care acceptarea lor este considerată nerealistă, de exemplu în cazul în care numărul de exportatori actuali sau potențiali este prea mare sau din alte motive, inclusiv din motive de politică generală. Exportatorii și/sau țara de origine și/sau de export în cauză pot fi informați cu privire la motivele pentru care se propune respingerea ofertei de angajamente și li se poate oferi posibilitatea de a-și prezenta observațiile cu privire la acest subiect. Motivele respingerii se indică în decizia definitivă.

(4) Părțile care oferă un angajament sunt obligate să furnizeze o versiune neconfidențială a acestuia, astfel încât angajamentul să poată fi comunicat părților implicate în anchetă.

(5) Atunci când sunt acceptate angajamente după consultări și în cazul în care nu se ridică nici o obiecție în cadrul comitetului consultativ, ancheta este închisă. În toate celelalte cazuri, Comisia înaintează de îndată Consiliului un raport cu privire la rezultatele consultărilor, însoțit de o propunere de închidere a anchetei. Ancheta este considerată închisă în cazul în care, în termen de o

lună, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, nu a luat altă decizie.

(6) În cazul acceptării unui angajament, în mod normal se încheie ancheta privind subvențiile și prejudiciul. În acest caz, dacă analiza privind existența unei subvenții sau a unui prejudiciu este negativă, angajamentul se stinge în mod automat, cu excepția cazului în care concluzia unei astfel de analize se datorează în mare parte existenței unui angajament. În acest caz, se poate cere ca angajamentul să fie menținut o perioadă rezonabilă. În cazul unei concluzii pozitive privind existența unei subvenții și a unui prejudiciu, angajamentul este menținut în conformitate cu termenii săi și cu dispozițiile prezentului regulament.

(7) Comisia trebuie să solicite oricărei țări sau oricărui exportator de la care s-a acceptat un angajament să furnizeze periodic informații privind executarea angajamentului respectiv și să autorizeze verificarea informațiilor pertinente. Nerespectarea acestor obligații se consideră o încălcare a angajamentului.

(8) În cazul în care, în cursul unei anchete, se acceptă angajamente din partea anumitor exportatori, se consideră, în sensul articolelor 18, 19, 20 și 22, că aceste angajamente au efect de la data la care ancheta este încheiată pentru țara de origine și/sau de export.

(9) În caz de încălcare sau de denunțare a angajamentelor de către o parte, se instituie o taxă definitivă în conformitate cu articolul 15 pe baza faptelor stabilite în contextul anchetei care a avut ca rezultat angajamentul, cu condiția ca această anchetă să se fi încheiat cu o hotărâre finală în ceea ce privește subvențiile și prejudiciul și ca exportatorii în cauză și/sau țările de origine și/sau de export, cu excepția cazului retragerii angajamentului, să fi avut posibilitatea să își prezinte observațiile.

(10) Se poate institui o taxă provizorie, după consultări, în conformitate cu articolul 12, pe baza celor mai bune informații disponibile, în cazul în care există motive să se creadă că un angajament este încălcat sau, în cazul încălcării sau retragerii angajamentului, atunci când ancheta care a avut ca rezultat acest angajament nu a fost încheiată.

Articolul 14

Încheierea procedurii fără impunerea de măsuri

(1) În cazul în care o plângere este retrasă, procedura poate fi încheiată, cu excepția cazului în care încheierea ei nu este în interesul Comunității.

(2) Atunci când, după consultări, reiese că nu este necesară nici o măsură de protecție și în cazul în care nu a fost exprimată nici o

obiecție în cadrul comitetului consultativ, ancheta sau procedura se încheie. În celelalte cazuri, Comisia înaintează de îndată Consiliului un raport cu privire la rezultatele consultărilor, însoțit de o propunere de încheiere a procedurii. Procedura este considerată încheiată în cazul în care Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, nu ia altă decizie în termen de o lună.

(3) În conformitate cu alineatul (5), procedura este încheiată de îndată în cazul în care se constată că valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii este *de minimis* sau în cazul în care volumul importurilor, reale sau potențiale, care fac obiectul subvențiilor sau prejudiciul este neglijabil.

(4) În ceea ce privește procedurile demarate în temeiul articolului 10 alineatul (13), în mod normal prejudiciul este considerat ca fiind neglijabil în cazul în care cota de piață a importurilor este inferioară valorilor stabilite în articolul 10 alineatul (11). În anchetele privind importurile originare din țări în curs de dezvoltare, volumul importurilor care fac obiectul unor subvenții este considerat neglijabil în cazul în care reprezintă mai puțin de 4 % din importurile totale ale produsului similar în Comunitate, cu excepția cazului în care importurile originare din țările în curs de dezvoltare ale căror cote individuale reprezintă mai puțin de 4 % din importurile totale contribuie cu mai mult de 9 % la importurile totale ale produsului similar în Comunitate.

(5) Valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii este considerată *de minimis* în cazul în care ea este mai mică de 1 % *ad valorem*, cu excepția cazurilor următoare:

- (a) în anchetele privind importurile originare din țări în curs de dezvoltare, nivelul de la care este considerată *de minimis* este de 2 % *ad valorem*;
- (b) pentru țările în curs de dezvoltare membre ale OMC menționate în anexa VII la Acordul privind subvențiile, precum și pentru țările în curs de dezvoltare membre ale OMC care au eliminat complet subvențiile la export, în sensul articolului 3 alineatul (4) litera (a) din prezentul regulament, nivelul de la care este considerată *de minimis* este de 3 % *ad valorem*; în cazul în care aplicarea prezentei dispoziții este subordonată eliminării subvențiilor la export, ea se aplică de la data la care această eliminare este notificată Comitetului privind subvențiile și măsurile compensatorii al OMC și pentru perioada în care țara în curs de dezvoltare respectivă nu acordă subvenții la export; această dispoziție expiră la opt ani de la data intrării în vigoare a Acordului OMC,

cu condiția ca doar ancheta să fie încheiată în cazul în care valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii este mai mică decât nivelul *de minimis* aplicabil unor exportatori individuali și ca aceștia să facă în continuare obiectul

procedurii și să poată face din nou obiectul unei anchete în cadrul unei reexaminări efectuate pentru țara respectivă, în aplicarea articolelor 18 și 19.

Articolul 15

Impunerea de taxe definitive

(1) În cazul în care din constatarea definitivă a faptelor rezultă că există o subvenție care poate face obiectul unor măsuri compensatorii și prejudiciu care rezultă din aceasta și că interesul Comunității necesită o acțiune în conformitate cu articolul 31, se impune de către Consiliu o taxă compensatorie definitivă, care hotărăște cu majoritate simplă la propunerea Comisiei, prezentată după consultarea comitetului consultativ, cu excepția cazului în care se elimină subvenția sau subvențiile sau a cazului în care s-a demonstrat că acestea nu mai conferă un avantaj exportatorilor respectivi. În cazul în care sunt în vigoare taxe provizorii, se înaintează Consiliului o propunere de acțiune definitivă cu cel mult o lună înainte de expirarea acestor taxe. Valoarea taxei compensatorii nu trebuie să depășească valoarea subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii stabilite în temeiul prezentului regulament, din care s-a constatat că exportatorii au un avantaj, și trebuie să fie mai mică decât valoarea totală a subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii, în cazul în care această valoare mai mică este suficientă pentru a elimina prejudiciul adus industriei comunitare.

(2) Asupra importurilor unui produs, indiferent de sursa acestora, care s-a constatat că beneficiază de o subvenție care poate face obiectul unor măsuri compensatorii și cauzează un prejudiciu, cu excepția importurilor care fac obiectul unui angajament acceptat în temeiul prezentului regulament, se impune, în mod nediscriminatoriu, o taxă compensatorie a cărei valoare este adecvată fiecărui caz. Regulamentul care impune taxa precizează valoarea taxei impuse fiecărui furnizor sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil, țării furnizoare în cauză.

(3) În cazul în care Comisia și-a limitat examinarea în conformitate cu articolul 27, taxa compensatorie aplicată importurilor care provin de la exportatorii sau de la producătorii care s-au făcut cunoscuți în conformitate cu articolul 27, dar nu au fost incluși în anchetă, nu trebuie să depășească valoarea mediei ponderate a subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii, stabilite pentru părțile care constituie eșantionul. În sensul prezentului alineat, Comisia nu ține seama de valorile nule și *de minimis*, nici de valorile stabilite în circumstanțele prevăzute

la articolul 28. Se aplică taxe individuale importurilor care provin de la exportatorii sau producătorii pentru care s-a calculat o valoare individuală a subvenției, în conformitate cu articolul 27.

Articolul 16

Retroactivitate

(1) Nu se aplică măsuri provizorii și taxe compensatorii definitive decât produselor puse în liberă circulație după data la care a intrat în vigoare măsura luată în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) sau cu articolul 15 alineatul (1), după caz, sub rezerva excepțiilor menționate de prezentul regulament.

(2) În cazul în care a fost aplicată o taxă provizorie și atunci când faptele constatate definitiv indică existența unei subvenții care poate face obiectul unor măsuri compensatorii și a unui prejudiciu, Consiliul decide, indiferent dacă trebuie sau nu instituită o taxă compensatorie definitivă, în ce măsură trebuie percepută definitiv taxa provizorie. În acest sens, „prejudiciul” nu include o întârziere semnificativă în crearea unei industrii comunitare, nici o amenințare de prejudiciu important, cu excepția cazului în care se stabilește că această amenințare s-ar fi transformat în prejudiciu important în cazul în care nu ar fi fost aplicate măsuri provizorii. În toate celelalte cazuri care implică o amenințare sau o întârziere, valorile provizorii trebuie eliberate și taxele definitive nu pot fi impuse decât începând cu data determinării finale a amenințării sau a întârzierii semnificative.

(3) În cazul în care taxa compensatorie definitivă este mai mare decât taxa provizorie, diferența nu este recuperată. În cazul în care taxa definitivă este mai mică decât taxa provizorie, taxa se recalculează. Atunci când determinarea finală este negativă, taxa provizorie nu se confirmă.

(4) Poate fi percepută o taxă compensatorie definitivă pentru produsele puse în liberă circulație în termen de cel mult 90 zile înainte de data aplicării măsurilor provizorii, dar nu anterior deschiderii anchetei, cu condiția ca importurile să fi fost înregistrate în conformitate cu articolul 24 alineatul (5), iar Comisia să le fi dat importatorilor în cauză posibilitatea de a-și prezenta observațiile și:

(a) să existe circumstanțe critice în care, pentru produsele în cauză care fac obiectul subvențiilor, un prejudiciu dificil de reparat este cauzat de importuri masive, efectuate într-un timp relativ scurt, ale unui produs care beneficiază de

subvenții care pot face obiectul unor măsuri compensatorii, în sensul prezentului regulament

și

(b) pentru a împiedica faptul ca un asemenea prejudiciu să se repete, apare ca necesar să se impună retroactiv taxe compensatorii asupra acestor importuri.

(5) În caz de încălcare sau de retragere a angajamentelor, pot fi percepute taxe definitive pentru mărfurile puse în liberă circulație cu cel mult nouăzeci de zile înainte de data aplicării măsurilor provizorii, cu condiția ca importurile să fi fost înregistrate în conformitate cu articolul 24 alineatul (5) și ca evaluarea retroactivă să nu se aplice importurilor efectuate anterior încălcării sau retragerii angajamentului.

Articolul 17

Durata

O măsură compensatorie nu rămâne în vigoare decât pe perioada și în măsura necesare pentru a compensa subvențiile care aduc prejudicii, care pot face obiectul unor măsuri compensatorii.

Articolul 18

Reexaminarea la expirarea măsurilor

(1) O măsură compensatorie definitivă expiră la cinci ani de la impunerea ei sau la cinci ani de la data încheierii reexaminării celei mai recente care a avut ca obiect atât subvenția, cât și prejudiciul, cu excepția cazului în care reexaminarea a stabilit că expirarea măsurilor ar favoriza continuarea sau reparația subvenției și a prejudiciului. O reexaminare a măsurilor care urmează să expire are loc fie la inițiativa Comisiei, fie pe baza cererii formulate de către producătorii comunitari sau în numele acestora și măsurile rămân în vigoare până la stabilirea rezultatelor reexaminării.

(2) Se efectuează o reexaminare a măsurilor care urmează să expire atunci când cererea conține suficiente elemente de probă potrivit cărora expirarea măsurilor ar favoriza probabil continuarea sau reparația subvenției și a prejudiciului. Această probabilitate poate fi susținută, de exemplu, de dovada continuării subvenției și a prejudiciului sau de dovada că eliminarea prejudiciului se datorează, total sau parțial, existenței măsurilor sau de dovada că situația exportatorilor sau condițiile pieței sunt de asemenea natură încât implică probabilitatea unor noi subvenții prejudiciabile.

(3) În cadrul anchetelor efectuate în temeiul prezentului alineat, exportatorii, importatorii, autoritățile publice ale țării de origine și/sau de export și producătorii din Comunitate au posibilitatea de a dezvolta, de a respinge sau de a comenta tezele expuse în cererea de reexaminare, iar concluziile țin seama de toate elementele de probă pertinente și documentate corespunzător prezentate pentru a stabili dacă expirarea măsurilor ar fi sau nu de natură să favorizeze continuarea sau reparația subvenției și a prejudiciului.

(4) În *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* se publică un avis de expirare iminentă, la o dată adecvată, în decursul ultimului an din perioada de aplicare a măsurilor în sensul prezentului articol. Ulterior, producătorii din Comunitate au dreptul să prezinte o cerere de reexaminare în conformitate cu alineatul (2), cu cel mult trei luni înaintea încheierii perioadei de cinci ani. Trebuie, de asemenea, publicat un avis în care se anunță expirarea efectivă a măsurilor în temeiul dispozițiilor prezentei părți.

Articolul 19

Reexaminări intermediare

(1) Necesitatea menținerii măsurilor poate fi, de asemenea, reexaminată, în cazul în care acest lucru se justifică, la cererea Comisiei sau a unui stat membru sau, cu condiția să treacă o perioadă rezonabilă de cel puțin un an de la impunerea măsurilor definitive, la cererea oricărui exportator, importator sau a producătorilor din Comunitate sau din țara de origine și/sau de export, cerere care conține elemente de probă suficiente care stabilesc necesitatea unei reexaminări intermediare.

(2) Se efectuează o reexaminare intermediară în cazul în care cererea conține elemente de probă suficiente cu privire la faptul că menținerea măsurilor nu mai este necesară pentru a compensa subvenția care poate face obiectul unor măsuri compensatorii și/sau continuarea sau reparația prejudiciului ar fi improbabilă în cazul în care măsurile ar fi anulate sau modificate sau că măsurile existente nu sunt sau nu mai sunt suficiente pentru a compensa subvenția care poate face obiectul unor măsuri compensatorii și care este la originea prejudiciului.

(3) În cazurile în care măsurile compensatorii impuse sunt mai mici decât valoarea subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii, se efectuează o reexaminare intermediară, în cazul în care producătorii din Comunitate furnizează elemente de probă suficiente pentru a stabili că taxele nu au modificat sau că nu au modificat suficient prețul de revânzare al produsului importat în Comunitate. În cazul în care ancheta confirmă veridicitatea declarațiilor, taxele compensatorii pot fi mărite

pentru a obține creșterea prețului necesară pentru a elimina prejudiciul, cu condiția ca taxa majorată să nu depășească valoarea subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii.

(4) În cadrul anchetelor efectuate în temeiul prezentului articol, Comisia poate, printre altele, să examineze dacă împrejurările privind subvențiile și prejudiciul s-au modificat semnificativ sau dacă măsurile existente au produs efectele scontate și au eliminat prejudiciul stabilit anterior, în conformitate cu articolul 8. În acest sens, la determinarea finală se ține seama de toate elementele de probă pertinente și documentate corespunzător.

Articolul 20

Reexaminări accelerate

Orice exportator ale cărui exporturi sunt afectate de o taxă compensatorie definitivă, dar care nu a făcut, în mod individual, obiectul anchetei inițiale pentru alte motive decât refuzul de a coopera cu Comisia, are dreptul să ceară o reexaminare accelerată, astfel încât Comisia să poată stabili, cât mai repede posibil, o rată a taxei compensatorii specifică acestui exportator. Se efectuează o reexaminare de acest tip după consultarea comitetului consultativ și după ce se acordă producătorilor Comunității posibilitatea de a-și prezenta observațiile.

Articolul 21

Rambursări

(1) Fără a aduce atingere articolului 18, un importator poate cere rambursarea taxelor percepute în cazul în care se demonstrează că valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii pe baza căreia au fost achitate taxele a fost eliminată sau redusă la un nivel inferior nivelului taxei în vigoare.

(2) Pentru a obține rambursarea taxelor compensatorii, importatorul trebuie să înainteze o cerere Comisiei. Această cerere se înaintează prin intermediul statului membru pe teritoriul căruia au fost puse în liberă circulație produsele, în termen de șase luni de la data la care valoarea taxelor definitive care urmează a fi percepute a fost stabilită în mod corespunzător de către autoritățile competente sau de la data la care s-a decis perceperea definitivă a sumelor depuse cu titlu de taxe provizorii. Statele membre transmit de îndată cererea Comisiei.

(3) O cerere de rambursare nu este considerată ca fiind susținută în mod corespunzător de elemente de probă decât în cazul în care conține informații precise cu privire la valoarea taxelor compensatorii a căror rambursare este solicitată și este însoțită de toate documentele vamale referitoare la calcularea și la plata aceste

sume. Ea trebuie, de asemenea, să conțină probe, pentru o perioadă reprezentativă, privind valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii pentru exportatorul sau producătorul căruia i se aplică taxa. În cazul în care importatorul nu are legătură cu exportatorul sau cu producătorul în cauză și atunci când această informație nu este disponibilă de îndată sau atunci când exportatorul sau producătorul refuză să o comunice importatorului, cererea trebuie să conțină o declarație a exportatorului sau a producătorului cu privire la faptul că valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii a fost redusă sau eliminată, în conformitate cu prezentul articol, și că vor fi furnizate Comisiei elementele de probă pertinente. În cazul în care aceste elemente de probă nu sunt furnizate de către exportator sau de către producător într-un termen rezonabil, cererea este respinsă.

(4) După consultarea comitetului consultativ, Comisia decide dacă și în ce măsură este necesar să se aprobe cererea sau poate decide în orice moment inițierea unei reexaminări intermediare; informațiile și concluziile care decurg din această reexaminare, stabilite în conformitate cu dispozițiile aplicabile acestui tip de reexaminare, sunt utilizate pentru a stabili dacă și în ce măsură se justifică o rambursare. Rambursarea taxelor trebuie în mod normal să intervină în termen de douăsprezece luni și, în orice caz, nu mai târziu de optsprezece luni de la data la care o cerere de rambursare, susținută în mod corespunzător de elemente de probă, a fost introdusă de către un importator al produsului supus taxei compensatorii. O rambursare autorizată trebuie efectuată, în mod normal, de către statele membre în termen de nouăzeci de zile de la luarea deciziei menționate anterior.

Articolul 22

Dispoziții generale în materie de reexaminări și rambursări

(1) Dispozițiile pertinente ale articolelor 10 și 11, cu excepția celor care privesc termenele, se aplică oricărei reexaminări efectuate în temeiul articolelor 18, 19 și 20. Aceste reexaminări se efectuează cu diligență și se finalizează, în mod normal, în termen de douăsprezece luni de la data deschiderii procedurii.

(2) Reexaminările efectuate în temeiul articolelor 18, 19 și 20 sunt inițiate de Comisie după consultarea comitetului consultativ. În cazul în care reexaminările justifică, măsurile se abrogă sau se mențin, în temeiul articolului 18, sau se abrogă, se mențin sau se modifică, în temeiul articolelor 19 și 20, de către instituția Comunității care este responsabilă de luarea acestora. În cazul în care se abrogă măsuri pentru exportatori individuali, dar nu pentru întreaga țară, acești exportatori rămân supuși procedurii și pot

face obiectul unei noi anchete, în cadrul oricărei reexaminări efectuate pentru țara respectivă, în temeiul prezentului articol.

(3) În cazul în care o reexaminare a măsurilor în conformitate cu articolul 19 este în curs la încheierea perioadei de aplicare a măsurilor, în sensul articolului 18, măsurile sunt, de asemenea, examinate în conformitate cu dispozițiile articolului 18.

(4) În toate anchetele realizate în cadrul procedurilor de reexaminare sau de rambursare efectuate în temeiul articolelor 18-21, Comisia aplică, atât timp cât circumstanțele nu s-au schimbat, aceeași metodă ca în cazul anchetei care a dus la impunerea taxei, ținând seama de articolele 5, 6, 7 și 27.

Articolul 23

Eludare

(1) Taxele compensatorii impuse în temeiul prezentului regulament pot fi extinse la importuri care provin din țări terțe de produse similare sau la părți ale acestor produse, atunci când măsurile în vigoare fac obiectul unei eludări. Prin „eludare” se înțelege o modificare a fluxurilor comerciale dintre țări terțe și Comunitate, care decurge din practici, operațiuni sau prelucrări pentru care nu există o motivație suficientă sau o justificare economică alta decât impunerea taxei compensatorii, fiind dovedit pe de altă parte că efectele corective ale taxei sunt neutralizate în ceea ce privește prețul și/sau cantitățile de produse similare și că produsul similar importat și/sau părțile acestui produs continuă să beneficieze de subvenție.

(2) Se deschide o anchetă în temeiul prezentului articol în cazul în care cererea conține elemente de probă suficiente în ceea ce privește factorii enumerați la alineatul (1). Ancheta se deschide, după consultarea comitetului consultativ, printr-un regulament al Comisiei, care indică și autorităților vamale obligația de a înregistra importurile în conformitate cu articolul 24 alineatul (5) sau de a cere garanții. Ancheta se efectuează de Comisie cu eventualele ajutoare al autorităților vamale și trebuie finalizată în termen de nouă luni. În cazul în care faptele stabilite definitiv justifică extinderea măsurilor, acest lucru este decis de către Consiliu, care hotărăște cu majoritate simplă la propunerea Comisiei, începând cu data la care înregistrarea a devenit obligatorie în conformitate cu articolul 24 alineatul (5) sau cu data la care au fost cerute garanțiile. Dispozițiile procedurale relevante din prezentul regulament cu privire la deschiderea și desfășurarea anchetelor se aplică în cadrul prezentului articol.

(3) Produsele nu trebuie să facă obiectul înregistrării în conformitate cu articolul 24 alineatul (5) sau să facă obiectul unor măsuri în cazul în care sunt însoțite de un certificat din partea autorităților vamale în care se prevede că importul de mărfuri nu constituie o eludare. Aceste certificate pot fi eliberate importatorilor, ca urmare a unei cereri scrise, pe baza unei autorizații eliberate în acest scop printr-o decizie a Comisiei după consultarea comitetului consultativ sau prin decizia Consiliului de luare a măsurilor. Aceste certificate rămân valabile pe perioada și în condițiile menționate.

(4) Nici o dispoziție a prezentului articol nu reprezintă un obstacol în aplicarea normală a dispozițiilor în vigoare în domeniul taxelor vamale.

Articolul 24

Dispoziții generale

(1) Taxele compensatorii, provizorii sau definitive, se impun prin regulament și sunt percepute de statele membre în conformitate cu forma, rata specifică și celelalte elemente stabilite de regulament care le impune. Aceste taxe sunt, de asemenea, percepute în mod independent de taxele vamale, de taxe și de alte impuneri percepute în mod normal la import. Nici un produs nu poate fi supus în același timp taxelor antidumping și taxelor compensatorii pentru a remedia o aceeași situație care rezultă din dumping sau din acordarea unei subvenții la export.

(2) Regulamentele care impun taxe compensatorii provizorii sau definitive, precum și regulamentele sau deciziile care prevăd acceptarea angajamentelor sau încheierea anchetelor sau a procedurilor sunt publicate în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*. Aceste regulamente sau decizii menționează în special, ținând seama de necesitatea de a proteja informațiile confidențiale, numele exportatorilor, în cazul în care este posibil, sau al țărilor în cauză, o descriere a produsului și o sinteză a faptelor și a considerentelor esențiale cu privire la stabilirea subvenției și a prejudiciului. În toate cazurile, se trimite o copie a regulamentului sau a deciziei părților cunoscute ca fiind interesate. Dispozițiile prezentului alineat se aplică *mutatis mutandis* reexaminărilor.

(3) În temeiul prezentului regulament, pot fi adoptate norme specifice, referitoare în special la definiția comună a noțiunii de

origine prevăzută de Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar ⁽¹⁾.

(4) În interesul Comunității, măsurile impuse în temeiul prezentului regulament pot fi suspendate, după consultarea comitetului consultativ, printr-o decizie a Comisiei pentru o perioadă de nouă luni. Suspendarea poate fi prorogată cu o perioadă suplimentară, care nu depășește un an, în cazul în care Consiliul decide astfel, cu majoritate simplă, la propunerea Comisiei. Măsurile pot fi suspendate numai în cazul în care condițiile pieței s-au schimbat temporar, astfel încât este improbabil ca prejudiciul să reapară în urma suspendării și cu condiția ca industria comunitară să fi avut posibilitatea să își formuleze comentariile și ca aceste comentarii să fi fost luate în considerare. Pot fi aplicate măsuri, în orice moment și în urma consultărilor, în cazul în care suspendarea lor nu mai este justificată.

(5) Comisia poate, după consultarea comitetului consultativ, să dea instrucțiuni autorităților vamale cu privire la luarea măsurilor adecvate pentru a înregistra importurile astfel încât să poată fi aplicate măsuri cu privire la aceste importuri de la data înregistrării lor. Se poate impune obligativitatea înregistrării importurilor la cererea motivată corespunzător a industriei comunitare. Înregistrarea se instituie printr-un regulament care precizează obiectul măsurii și, după caz, valoarea estimată a taxelor care ar putea fi obligatorii în viitor. Perioada în care importurile trebuie înregistrate nu trebuie să depășească nouă luni.

(6) Statele membre întocmesc lunar un raport către Comisie cu privire la importurile de produse care fac obiectul unor anchete sau al unor măsuri și cu privire la valoarea taxelor percepute în aplicarea prezentului regulament.

Articolul 25

Consultări

(1) Consultările prevăzute de prezentul regulament, cu excepția celor prevăzute la articolul 10 alineatul (9) și la articolul 11 alineatul (10) se desfășoară în cadrul unui comitet consultativ compus din reprezentanți ai fiecărui stat membru și prezidat de un reprezentant al Comisiei. Au loc consultări de îndată, fie la cererea unui stat membru, fie la inițiativa Comisiei și, în orice caz, într-un interval care permite respectarea termenelor stabilite de prezentul regulament.

⁽¹⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 82/97 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 17, 21.1.1997, p. 1).

(2) Comitetul se reunește la convocarea președintelui său. Acesta comunică statelor membre, cât mai repede posibil, toate informațiile utile.

(3) În cazul în care este necesar, consultările pot avea loc numai în scris; în acest caz, Comisia informează statele membre și precizează termenul în care acestea își pot exprima opinia sau pot cere o consultare orală pe care o organizează președintele, sub rezerva ca această consultare orală să se poată desfășura într-un interval de timp care să permită respectarea termenelor stabilite de prezentul regulament.

(4) Consultările se referă în principal la:

- (a) existența unei subvenții care poate face obiectul unor măsuri compensatorii și metodele care permit determinarea valorii acesteia;
- (b) existența și importanța prejudiciului;
- (c) legătura de cauzalitate între importurile care fac obiectul unor subvenții și prejudiciu;
- (d) măsurile care, având în vedere circumstanțele, sunt adecvate pentru a preveni prejudiciul cauzat de subvenția care poate face obiectul unor măsuri compensatorii sau pentru a-l remedia, precum și normele de aplicare a acestor măsuri.

Articolul 26

Vizite de verificare

(1) În cazul în care consideră oportun, Comisia efectuează vizite pentru a examina documentele importatorilor, exportatorilor, comercianților, agenților, producătorilor, asociațiilor și organizațiilor comerciale și pentru a verifica informațiile furnizate cu privire la subvenție și la prejudiciu. În absența unui răspuns adecvat în timp util, este posibil să nu se efectueze o vizită de verificare.

(2) În cazul în care este necesar, Comisia poate proceda la anchete în țările terțe sub rezerva acordului întreprinderilor respective și în absența opoziției din partea țării în cauză, înștiințată oficial. De îndată ce obține acordul întreprinderilor respective, Comisia trebuie să comunice țării de origine și/sau de export denumirile și adresele întreprinderilor care urmează să fie vizitate, precum și datele convenite.

(3) Întreprinderile în cauză sunt informate cu privire la natura informațiilor care urmează să fie verificate și cu privire la toate celelalte informații care urmează să fie furnizate în cursul acestor vizite, ceea ce nu împiedică, cu toate acestea, solicitarea, la fața locului, a altor precizări, ținând seama de informațiile obținute.

(4) În cursul verificărilor efectuate în temeiul alineatelor (1), (2) și (3), Comisia este asistată de agenții statelor membre care solicită acest lucru.

Articolul 27

Eșantionare

(1) În cazurile în care numărul reclamanților, exportatorilor sau importatorilor, al tipurilor de produse sau de tranzacții este mare, ancheta se poate limita la:

- (a) un număr rezonabil de părți, de produse sau de tranzacții, utilizând eșantioane reprezentative statistic, întocmite pe baza informațiilor disponibile în momentul efectuării selecției sau
- (b) cel mai mare volum de producție, de vânzări sau de exporturi care pot face în mod rezonabil obiectul anchetei, ținând seama de timpul disponibil.

(2) Selecția finală a părților, a tipurilor de produse sau a tranzacțiilor, efectuată în aplicarea dispozițiilor prezentului articol, revine Comisiei, dar este de preferat ca eșantionul să fie selectat în urma consultării părților interesate sau cu consimțământul acestora, sub rezerva ca aceste părți să se facă cunoscute și să furnizeze informații suficiente în termen de trei săptămâni de la deschiderea anchetei, pentru a permite selectarea unui eșantion reprezentativ.

(3) În cazul în care examinarea este limitată în conformitate cu prezentul articol, se calculează, cu toate acestea, o valoare individuală, care corespunde subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii, pentru fiecare exportator sau producător care nu a fost selectat inițial și care prezintă informațiile necesare în termenele prevăzute de prezentul regulament, cu excepția cazurilor în care numărul exportatorilor sau al producătorilor este atât de mare încât examinările individuale ar complica necorespunzător procedura și ar împiedica încheierea anchetei în timp util.

(4) În cazul în care s-a decis efectuarea eșantionării și părțile selectate sau unele dintre ele nu cooperează, astfel încât rezultatele anchetei pot fi afectate semnificativ, poate fi selectat un nou eșantion. Cu toate acestea, în cazul în care lipsa de cooperare persistă sau în cazul în care nu se dispune de suficient timp pentru a selecta un nou eșantion, se aplică dispozițiile pertinente ale articolului 28.

Articolul 28

Lipsa cooperării

(1) În cazul în care o parte interesată nu permite accesul la informațiile necesare sau nu le furnizează în termenul prevăzut de prezentul regulament sau obstrucționează semnificativ ancheta, pot fi stabilite concluzii preliminare sau finale, pozitive sau negative, pe baza datelor disponibile.

În cazul în care se constată că o parte interesată a furnizat o informație falsă sau care induce în eroare, această informație nu este luată în considerare și se pot utiliza datele disponibile.

Părțile interesate trebuie informate, în mod normal, cu privire la consecințele unui refuz de a coopera.

(2) Faptul că nu se dă un răspuns pe suport electronic nu este considerat refuz de a coopera, cu condiția ca partea respectivă să demonstreze că prezentarea unui răspuns în forma cerută ar putea antrena sarcini sau costuri suplimentare excesive.

(3) În cazul în care informațiile prezentate de o parte interesată nu sunt cele mai bune din toate punctele de vedere, ele nu trebuie, cu toate acestea, ignorate, cu condiția ca eventualele deficiențe să nu îngreuneze excesiv stabilirea unor concluzii de o acuratețe rezonabilă, ca informațiile să fie furnizate în timp util, ca ele să poată fi verificate și ca partea să fi acționat cât mai bine posibil.

(4) În cazul în care nu sunt acceptate elemente de probă sau informații, partea care le-a comunicat este informată de îndată cu privire la motivele care au stat la baza respingerii lor și i se dă posibilitatea de a furniza explicații suplimentare în termenul stabilit. În cazul în care aceste explicații nu sunt considerate satisfăcătoare, motivele respingerii elementelor de probă sau ale informațiilor în cauză trebuie comunicate și indicate în concluziile făcute public.

(5) În cazul în care concluziile, inclusiv cele cu privire la valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii, se bazează pe dispozițiile alineatului (1), în special pe informațiile furnizate în plângere, aceste informații se verifică, atunci când acest lucru este posibil și ținând seama de termenele prevăzute pentru anchetă, cu ajutorul altor surse independente disponibile, precum listele de prețuri publicate, statisticile oficiale privind importul și evidențele vamale sau cu ajutorul informațiilor obținute în cursul anchetei de la alte părți interesate.

(6) În cazul în care o parte interesată nu cooperează sau cooperează doar parțial și din această cauză nu sunt comunicate informații pertinente, situația părții respective poate fi mai puțin favorabilă decât în cazul în care ea ar coopera.

*Articolul 29***Tratamentul confidențial**

(1) Orice informație de natură confidențială (de exemplu pentru că divulgarea acesteia ar avantaja în mod semnificativ un concurent sau ar avea un efect nefavorabil semnificativ pentru persoana care a furnizat informația sau pentru cea de la care a obținut-o) sau care este furnizată cu titlu confidențial de către părțile unei anchete este, în cazul în care se oferă motive întemeiate, tratată ca atare de către autorități.

(2) Părțile interesate care furnizează informații confidențiale sunt obligate să prezinte rezumate neconfidențiale. Aceste rezumate trebuie să fie suficient de detaliate pentru a permite înțelegerea de manieră rezonabilă a conținutului informațiilor comunicate cu titlu confidențial. În cazuri excepționale, părțile respective pot indica faptul că informațiile nu pot face obiectul unor rezumate. În aceste cazuri, trebuie indicate motivele pentru care nu poate fi prezentat un rezumat.

(3) În cazul în care se consideră că o cerere de tratament confidențial nu se justifică și în cazul în care persoana care a furnizat informația nu dorește să o facă public și nici să autorizeze divulgarea acesteia în termeni generali sau sub formă de rezumat, informația poate fi eliminată, cu excepția cazului în care se poate demonstra în mod convingător, utilizând surse adecvate, că informația este corectă. Cererile de tratament confidențial nu pot fi respinse în mod arbitrar.

(4) Prezentul articol nu se opune divulgării, de către autoritățile comunitare, a informațiilor generale, mai ales a motivelor pe care se bazează deciziile luate în temeiul prezentului regulament, nici divulgării elementelor de probă pe care se bazează autoritățile comunitare, în măsura necesară pentru justificarea acestor motive în cadrul procedurilor judiciare. O astfel de divulgare trebuie să țină seama de interesul legitim al părților interesate pentru ca secretele lor de afaceri sau de stat să nu fie divulgate.

(5) Consiliul, Comisia și statele membre sau agenții acestora se abțin de la a divulga orice informație primită în aplicarea prezentului regulament pentru care persoana care a furnizat-o a cerut aplicarea tratamentului de confidențialitate, fără primirea autorizației exprese din partea acesteia. Informațiile schimbate între Comisie și statele membre, informațiile referitoare la consultările efectuate în aplicarea articolului 25 sau la cele descrise în articolul 10 alineatul (9) și articolul 11 alineatul (10) sau în documentele interne elaborate de către autoritățile Comunității

sau ale statelor membre nu se divulgă, cu excepția cazului în care divulgarea lor este prevăzută în mod expres de prezentul regulament.

(6) Informațiile primite în aplicarea prezentului regulament nu trebuie utilizate decât în scopurile pentru care au fost cerute.

*Articolul 30***Informarea părților**

(1) Reclamanții, importatorii și exportatorii și asociațiile lor reprezentative, precum și țara de origine și/sau de export pot cere să fie informați cu privire la detaliile referitoare la faptele și considerentele esențiale pe baza cărora s-au impus măsurile provizorii. Cererile de informare trebuie adresate în scris de îndată ce au fost impuse măsuri provizorii și informația trebuie transmisă în scris cât mai repede posibil.

(2) Părțile menționate la alineatul (1) pot solicita o informare finală cu privire la faptele și considerentele esențiale pe baza cărora se intenționează să se recomande impunerea de măsuri definitive sau încheierea unei anchete sau a unei proceduri fără impunerea de măsuri; o atenție specială trebuie acordată informării cu privire la faptele sau considerentele diferite de cele utilizate pentru măsurile provizorii.

(3) Cererile de informare finală trebuie adresate în scris Comisiei și primite, în cazul impunerii unei taxe provizorii, în cel mult o lună de la publicarea impunerii acestei taxe. În cazul în care nu a fost impusă nici o taxă provizorie, părțile trebuie să aibă posibilitatea de a cere să fie informate în termenele stabilite de către Comisie.

(4) Informarea finală trebuie făcută în scris. Trebuie transmisă cât mai repede posibil, pentru a proteja confidențialitatea informațiilor, și, în mod normal, în termen de cel mult o lună înaintea deciziei definitive sau transmiterii de către Comisie a unei propuneri de măsuri definitive, în conformitate cu articolele 14 și 15. În cazul în care Comisia nu este în măsură să comunice în acest termen anumite fapte sau considerentele, comunicarea trebuie făcută cât mai repede posibil. Informarea nu este un obstacol pentru orice decizie ulterioară care poate fi luată de Comisie sau de Consiliu și, în cazul în care această decizie se bazează pe fapte și considerente diferite, acestea din urmă trebuie comunicate cât mai curând posibil.

(5) Observațiile făcute după ce a fost dată informarea finală nu pot fi luate în considerare decât în cazul în care sunt primite într-un termen pe care Comisia îl stabilește în fiecare caz, ținând

seama în mod corespunzător de urgența cazului, dar care nu poate fi mai mic de zece zile.

Articolul 31

Interesul Comunității

(1) Pentru a se determina dacă este în interesul Comunității să fie luate măsuri, este necesar să se ia în considerare toate interesele legate de aceasta, în ansamblul lor, inclusiv pe cele ale industriei comunitare, ale utilizatorilor și consumatorilor ei, și o astfel de determinare în sensul prezentului articol nu poate interveni decât în cazul în care toate părțile au avut posibilitatea să își facă cunoscut punctul de vedere în conformitate cu alineatul (2). În cadrul acestei examinări, se acordă o atenție deosebită necesității eliminării efectelor de denaturare a schimburilor comerciale, produse de o subvenție prejudiciabilă și a stabilirii unei concurențe efective. Nu se pot aplica măsuri stabilite pe baza subvențiilor și a prejudiciului constatate în cazul în care autoritățile, ținând seama de toate informațiile furnizate, pot concludiona în mod clar că nu este în interesul Comunității să se aplice astfel de măsuri.

(2) Pentru ca autoritățile să dispună de o bază fiabilă care să le permită să țină seama de toate punctele de vedere și de toate informațiile în cazul în care hotărăsc dacă instituirea de măsuri este în interesul Comunității, reclamanții, importatorii, precum și asociațiile lor reprezentative și organizațiile reprezentative ale utilizatorilor și consumatorilor pot, în termenele stabilite în avizul de deschidere a anchetei în materie de taxe compensatorii, să se facă cunoscuți și să furnizeze informații Comisiei. Aceste informații sau sinteze adecvate ale acestora se comunică celorlalte părți desemnate în prezentul alineat, care au dreptul să dea un răspuns.

(3) Părțile care au acționat în conformitate cu alineatul (2) pot cere să fie ascultate. Aceste cereri se prezintă în termenele stabilite la alineatul (2) și menționează motivele speciale ale unei audieri în ceea ce privește interesul Comunității.

(4) Părțile care au acționat în conformitate cu alineatul (2) pot prezenta observații privind aplicarea taxelor provizorii impuse. Pentru a fi luate în considerație, aceste observații trebuie primite în termen de o lună de la aplicarea acestor măsuri și trebuie comunicate, eventual sub formă de sinteze adecvate, celorlalte părți, care au dreptul să dea un răspuns.

(5) Comisia examinează toate informațiile care i-au fost furnizate în mod corect și stabilește în ce măsură sunt reprezentative; rezultatele acestei examinări, precum și un aviz privind fundamentarea acestor informații, sunt comunicate comitetului consultativ. Sinteza opiniilor exprimate în cadrul comitetului

trebuie luată în considerare de către Comisie în ceea ce privește orice propunere făcută în aplicarea articolelor 14 și 15.

(6) Părțile care au acționat în conformitate cu alineatul (2) pot cere să le fie comunicate faptele și considerentele pe care este probabil să se bazeze deciziile finale. Această informație se furnizează în măsura posibilului și fără a se aduce atingere oricărei decizii ulterioare adoptate de către Comisie sau Consiliu.

(7) Informația nu este luată în considerare decât în cazul în care este susținută de elemente de probă concludente pe care se bazează valabilitatea acesteia.

Articolul 32

Legătura dintre măsurile compensatorii și soluțiile multilaterale

În cazul în care un produs importat este supus măsurilor impuse în aplicarea procedurilor de soluționare a diferendelor prevăzute de acordul asupra subvențiilor și în cazul în care aceste măsuri sunt suficiente pentru a elimina prejudiciul cauzat de subvenția care poate face obiectul unor măsuri compensatorii, orice taxă compensatorie impusă pentru acest produs este de îndată suspendată sau suprimată, după caz.

Articolul 33

Dispoziții finale

Prezentul regulament nu exclude aplicarea:

- (a) normelor speciale prevăzute de acordurile încheiate între Comunitate și țări terțe;
- (b) regulamentelor comunitare în domeniul agricol și a Regulamentelor (CE) nr. 3448/93 al Consiliului din 6 decembrie 1993 de stabilire a regimului comercial aplicabil anumitor mărfuri rezultate din prelucrarea produselor agricole ⁽¹⁾, (CEE) nr. 2730/75 al Consiliului din 29 octombrie 1975 privind glucoza și lactoza ⁽²⁾ și (CEE) nr. 2783/75 al Consiliului din 29 octombrie 1975 privind regimul comun de comercializare a ovalbuminei și lactalbuminei ⁽³⁾. Prezentul regulament se aplică în mod complementar acestor regulamente și prin

⁽¹⁾ JO L 318, 20.12.1993, p. 18.

⁽²⁾ JO L 281, 1.11.1975, p. 20. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 2931/95 al Comisiei (JO L 307, 20.12.1995, p. 10).

⁽³⁾ JO L 282, 1.11.1975, p. 104. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 2916/95 al Comisiei (JO L 305, 19.12.1995, p. 49).

derogare de la toate dispozițiile acestora care se opun aplicării de taxe compensatorii;

- (c) unor măsuri speciale, în cazul în care obligațiile contractate în cadrul GATT nu se opun acestora.

Cu toate acestea, abrogarea Regulamentului (CE) nr. 3284/94 nu aduce atingere valabilității procedurilor inițiate în temeiul regulamentului respectiv.

Trimiterile la Regulamentele (CEE) nr. 2423/88 și (CE) nr. 3284/94 se înțeleg ca trimiteri la prezentul regulament.

Articolul 34

Abrogarea legislației existente și dispoziții tranzitorii

Regulamentul (CE) nr. 3284/94 se abrogă.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Luxemburg, 6 octombrie 1997.

Articolul 35

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Pentru Consiliu

Președintele

J. POOS

ANEXA I

LISTĂ DE EXEMPLE DE SUBVENȚII LA EXPORT

- (a) Acordarea de către autoritățile publice a unor subvenții directe unei întreprinderi sau unei ramuri de producție în funcție de rezultatele la export.
- (b) Sisteme de neretrocedare de devize sau orice practici similare care implică acordarea unei prime la export.
- (c) Tarife de transport și de navlu intern pentru expedierile la export, stabilite sau impuse de autoritățile publice în condiții mai avantajoase decât pentru expedierile interne.
- (d) Furnizarea, de către autoritățile publice sau administrațiile acestora, direct sau indirect, prin intermediul programelor impuse de către autoritățile publice, de produse sau servicii importate sau de origine națională destinate producției de mărfuri pentru export, în condiții mai avantajoase decât furnizarea de produse sau servicii similare sau direct concurente destinate producției de mărfuri pentru consumul intern, dacă (în cazul produselor) aceste condiții sunt mai avantajoase decât condițiile comerciale ⁽¹⁾ de care exportatorii lor pot beneficia pe piețele mondiale.
- (e) Exonerarea, remiza sau reportul, în totalitate sau parțial, al impozitelor directe ⁽²⁾ sau al cotizațiilor de asigurări sociale achitate sau datorate de către întreprinderi industriale sau comerciale ⁽³⁾, care le-ar fi acordate, specific, în funcție de exporturile lor.
- (f) Deduceri speciale legate direct de exporturi sau de rezultate la export care, în stabilirea bazei de calcul a impozitelor directe, ar fi mai mari decât cele care sunt acordate pentru producția destinată consumului intern.
- (g) Exonerarea sau rambursarea, cu privire la producția sau la distribuția de produse exportate, a unei valori a impozitelor indirecte ⁽²⁾ superioare celei a impozitelor percepute cu privire la producția și distribuția de produse similare, în cazul în care sunt vândute pentru consumul intern.
- (h) Exonerarea, rambursarea sau reportul impozitelor indirecte în cascadă percepute în etape anterioare ⁽²⁾ asupra bunurilor sau serviciilor utilizate pentru producerea de bunuri exportate, ale căror valori ar fi superioare celor ale exonerărilor, rambursărilor sau reportarea impozitelor indirecte în cascadă similare percepute în etape anterioare asupra bunurilor sau serviciilor utilizate pentru producerea de produse similare vândute pentru consumul intern; cu toate acestea, exonerarea, rambursarea sau reportarea impozitelor indirecte în cascadă percepute în etape anterioare vor putea fi acordate pentru produsele exportate, chiar dacă nu sunt acordate pentru produsele similare vândute pentru consumul intern, în cazul în care impozitele indirecte în cascadă percepute în etape anterioare se aplică inputurilor utilizate în producția produsului exportat (ținând seama de pierderile normale) ⁽⁴⁾. Acest punct se interpretează în conformitate cu directivele privind consumul de inputuri în procesul de producție, prevăzute de anexa II.
- (i) Rambursarea sau drawback al valorii impozitelor la import ⁽²⁾, superioare celei a impunerilor percepute asupra inputurilor importate utilizate în producția produsului exportat (ținând seama de pierderile normale); cu toate acestea, în cazuri speciale, o întreprindere poate utiliza, ca inputuri de substituție, inputuri de pe piața internă în

(1) Expresia „condiții comerciale” semnifică faptul că există libertate de alegere între produsele naționale și produsele importate și că numai criteriile comerciale intervin în această privință.

(2) În sensul prezentului regulament:

- expresia „impozite directe” semnifică impozitele pe salarii, profit, dobânzi, chirii, redevențe și orice alte forme de venit, precum și impozitele pe proprietatea imobiliară;
- expresia „impuneri la import” semnifică taxele vamale, alte taxe și alte impuneri fiscale care nu sunt enumerate în altă parte în prezenta notă, care sunt percepute la import;
- expresia „impozite indirecte” semnifică taxele pe veniturile obținute din vânzări, accize, impozit pe cifra de afaceri și taxa pe valoarea adăugată, impozite pe concesiuni, taxe de timbru, taxe de transfer, impozite pe stocuri și echipament și ajustări fiscale la frontieră, precum și toate taxele, altele decât impozitele directe și impunerile la import;
- expresia impozite indirecte „percepute în etape anterioare” semnifică impozitele percepute pe bunurile sau serviciile utilizate direct sau indirect la producția produsului;
- expresia impozite indirecte „în cascadă” semnifică impozitele eșalonate pe mai multe etape, care sunt percepute în cazul în care nu există mecanism de credit ulterior impozitului, pentru cazul în care bunurile sau serviciile impozabile într-o anumită etapă de producție sunt utilizate într-o etapă de producție ulterioară;
- expresia „rambursarea de impozite” include restituirile sau reducerea impozitelor;
- expresia „rambursarea sau drawback-ul” include exonerarea sau reportarea, în totalitate sau parțial, a impunerilor la import.

(3) Reportarea nu constituie, în mod necesar, o subvenție la export în cazul în care, de exemplu, sunt încasate dobânzi adecvate.

(4) Litera (h) nu se aplică sistemelor de taxe pe valoare adăugată, nici ajustărilor fiscale la frontieră care au loc; problema rambursării excesive a taxelor pe valoare adăugată face exclusiv obiectul literei (g).

cantitate egală cu cea a inputurilor importate și care au aceleași calități și caracteristici, cu scopul de a beneficia de această dispoziție, în cazul în care operațiunile de import și operațiunile de export corespunzătoare se efectuează, și unele și altele, într-un interval de timp rezonabil care nu poate depăși doi ani. Acest punct se interpretează în conformitate cu orientările privind consumul de inputuri în procesul de producție, prevăzute de anexa II, și cu orientările care urmează să fie luate în considerare pentru a determina dacă sistemele de drawback cu privire la inputurile de substituție constituie subvenții la export, prevăzute de anexa III.

- (j) Instituirea de către autoritățile publice (sau de către organisme specializate, controlate de acestea) de programe de garanție sau de asigurare a creditului la export, de programe de asigurare sau de garanție împotriva creșterii costului produselor exportate sau de programe împotriva riscurilor de schimb valutar, la rate ale primelor care sunt insuficiente pentru a acoperi, pe termen lung, cheltuielile și pierderile, în conformitate cu gestionarea acestor programe.
- (k) Acordarea de către autoritățile publice (sau de către organisme specializate, controlate de către acestea și/sau acționând sub autoritatea acestora) de credite la export la rate inferioare celor pe care acestea trebuie efectiv să le plătească pentru a-și procura fondurile astfel utilizate (sau pe care ar trebui să le plătească, dacă ar împrumuta, pe piața internațională a capitalurilor, fonduri cu aceleași scadențe și condiții de creditare și exprimate în aceeași monedă ca și creditul la export) sau preluarea integrală sau parțială a cheltuielilor suportate de exportatori sau de organismele financiare pentru a-și procura un credit, în măsura în care aceste acțiuni asigură un avantaj important, pe planul condițiilor de credit la export.

Cu toate acestea, în cazul în care un membru al OMC este parte a unui angajament internațional în materie de credite oficiale la export, la care cel puțin doisprezece membri originari ai OMC sunt părți de la 1 ianuarie 1979 (sau a unui angajament ulterior, care a fost adoptat de către acești semnatori originari) sau în cazul în care, în practică, un membru al OMC aplică dispozițiile angajamentului respectiv în materie de rate ale dobânzilor, o practică urmată în materie de credit la export, care este în conformitate cu aceste dispoziții, nu va fi considerată drept subvenție la export.

- (l) Orice altă taxă pentru Trezoreria publică care constituie o subvenție la export în sensul articolului XVI din GATT 1994.

ANEXA II

ORIENTĂRI PRIVIND CONSUMUL DE INPUTURI ÎN PROCESUL DE PRODUCȚIE ⁽¹⁾

I

1. Sistemele de reducere a impozitelor indirecte pot să prevadă exonerarea, rambursarea sau reportarea impozitelor indirecte în cascadă aplicate la stadii anterioare asupra inputurilor consumate în producerea produsului exportat (ținându-se cont de pierderea normală). De asemenea, schemele de drawback pot permite rambursarea sau drawback al impunerilor la import aplicate asupra inputurilor consumate în producerea produsului exportat (ținându-se cont de pierderea normală).
2. Lista exemplificativă a subvențiilor la export din anexa I a prezentului acord menționează expresia „inputuri consumate în producerea produsului exportat” la literele (h) și (i). În conformitate cu litera (h), sistemele de reducere a impozitelor indirecte pot constitui o subvenție la export în măsura în care ele permit acordarea exonerării, rambursării sau reportării de impozite indirecte în cascadă aplicate la stadii anterioare, pentru o valoare superioară celei a impozitelor efectiv aplicate asupra inputurilor consumate în producerea produsului exportat. În conformitate cu litera (i), sistemele de drawback pot constitui o subvenție la export în măsura în care ele permit rambursarea sau drawback al unei valori a impunerilor la import superioare celei a impunerilor efectiv aplicate asupra inputurilor consumate în producerea produsului exportat. Cele două alineate prevăd că în ceea ce privește constatările referitoare la consumul de inputuri în producerea produsului exportat trebuie să se țină seama de pierderea normală. Litera (i) prevede de asemenea cazul produselor de substituție.

II

3. În cazul în care examinează dacă există consum de inputuri în producerea produsului exportat în cadrul unei investigații în materie de taxe compensatorii desfășurate în conformitate cu prezentul acord, autoritățile însărcinate cu investigația trebuie să procedeze în felul următor.
4. În cazurile în care se pretinde ca un sistem de reducere a impozitelor indirecte sau un sistem de drawback se transformă într-o subvenție datorită unei reduceri sau a unui drawback excesiv pentru impozitele indirecte sau impunerile la import aplicate asupra unor inputuri consumate în producerea produsului exportat, autoritățile însărcinate cu investigația trebuie mai întâi să determine dacă autoritățile publice ale membrului exportator au introdus și aplică un sistem sau o procedură care permit să se verifice ce inputuri sunt consumate în producerea unui produs exportat și în ce cantități. În cazurile în care stabilesc că un sistem sau o procedură de acest tip este aplicată, ele vor trebui să le examineze pentru a vedea dacă sunt rezonabile, eficiente pentru atingerea scopului urmărit și dacă sunt bazate pe practici comerciale general acceptate în țara de export. Ele pot să considere necesar să efectueze, în conformitate cu articolul 26 alineatul (2) anumite controale practice pentru a verifica informațiile sau a se asigura că sistemul sau procedura sunt aplicate efectiv.
5. În cazul în care nu există un sistem sau o procedură de acest tip, în situația în care un astfel de sistem sau o astfel de procedură nu sunt rezonabile sau când s-a stabilit și sunt considerate ca rezonabile, dar se constată că nu sunt aplicate sau nu sunt aplicate eficient, statul membru exportator trebuie să procedeze la o nouă examinare bazată pe inputurile reale respective pentru a determina dacă a existat o plată excesivă. În cazul în care autoritățile însărcinate cu investigația consideră necesar, este efectuată o nouă examinare în conformitate cu alineatul (4).
6. Autoritățile însărcinate cu investigația trebuie să considere inputurile ca fiind fizic încorporate dacă sunt utilizate în procesul de producție și dacă sunt fizic prezente în produsul exportat. Membrii iau notă de faptul că un input nu trebuie să fie prezent în produsul final sub aceeași formă în care el a intrat în procesul de producție.
7. Determinarea cantității unui anumit input care este consumat în producerea produsului exportat trebuie să se facă „ținându-se cont de pierderea normală”, iar pierderea trebuie considerată ca fiind consumată în producerea produsului exportat. Termenul „pierdere” se înțelege ca fiind partea dintr-un anumit input care nu are o funcție

⁽¹⁾ Inputurile consumate în procesul de producție sunt inputuri încorporate fizic, energie, combustibili și carburanți utilizați în procesul de producție și catalizatori care sunt consumați în cursul utilizării lor pentru obținerea produsului exportat.

independentă în procesul de producție, care nu este consumată în producerea produsului exportat (de exemplu din motive de ineficiență) și care nu este recuperată, utilizată sau vândută de către același fabricant.

8. Pentru a se determina dacă toleranța pentru pierderea reclamată este „normală”, autoritățile însărcinate cu investigația trebuie să ia în considerare procesul de producție, practica curentă în industria țării de export și alți factori tehnici dacă este cazul. Ele nu trebuie să piardă din vedere că este important să se determine dacă autoritățile statului membru exportator au calculat într-un mod rezonabil suma pierderii, dacă aceasta trebuie să fie inclusă în valoarea reducerii sau rambursării unui impozit sau a unei taxe.

ANEXA III

ORIENTĂRI DE URMAT PENTRU A DETERMINA DACĂ SISTEMELE DE DRAWBACK PENTRU INPUTURI DE SUBSTITUIRE CONSTITUIE SUBVENȚII LA EXPORT

I

Sistemele de drawback pot permite rambursarea sau drawback al impunerilor la import aplicate asupra inputurilor consumate în procesul de producție al unui alt produs și în cazul în care acesta, astfel cum este exportat, conține inputuri de origine națională având aceleași calități și caracteristici ca și cele care sunt importate și pe care le înlocuiesc. În conformitate cu litera (i) din Lista exemplificativă de subvenții la export din anexa I, sistemele de drawback asupra inputurilor de substituire pot constitui o subvenție la export în măsura în care ele permit restituirea unei sume superioare impunerilor la import aplicate inițial asupra inputurilor importate pentru care se solicită drawback.

II

În cazul în care examinează un sistem de drawback pentru inputuri de substituire în cadrul unei investigații în materie de taxe compensatorii desfășurate în conformitate cu prezentul acord, autoritățile însărcinate cu investigația trebuie să procedeze în felul următor:

1. În baza literei (i) din anexa I, inputurile de pe piața internă pot înlocui inputuri importate pentru producerea unui produs destinat exportului, cu condiția ca acestea să fie utilizate în cantitate egală cu aceea a inputurilor importate pe care le înlocuiesc și să aibă aceleași calități și caracteristici. Este important să existe un sistem sau o procedură de verificare, deoarece aceasta permite autorităților publice ale statului membru exportator să procedeze în consecință și să demonstreze că acea cantitate de inputuri pentru care a fost solicitat drawback nu depășește cantitatea de produse analoge exportate, indiferent de forma acestora și că prin drawback al impunerilor la import nu se depășește suma aplicată inițial asupra respectivelor inputuri importate.
2. În cazurile în care se pretinde că un sistem de drawback pentru inputuri de substituire implică o subvenție, autoritățile însărcinate cu investigația trebuie mai întâi să caute să determine dacă guvernul membrului exportator a constituit și aplică un sistem sau o procedură de verificare. În cazurile în care ele constată că se aplică un sistem sau o procedură de acest tip, ele trebuie să examineze procedurile de verificare pentru a vedea dacă acestea sunt rezonabile, dacă sunt eficiente pentru a atinge scopul urmărit și dacă sunt bazate pe practici comerciale general acceptate în țara de export. În măsura în care se constată că procedurile răspund acestor criterii și sunt aplicate eficient, nu se poate prezuma existența unei subvenții. Autoritățile însărcinate cu investigația pot considera necesar să efectueze, în conformitate cu articolul 26 alineatul (2), anumite controale practice pentru a verifica informațiile sau a se asigura de faptul că procedurile de verificare sunt aplicate eficient.
3. În cazul în care nu există proceduri de verificare, dacă astfel de proceduri nu sunt rezonabile, sau când ele au fost instituite și sunt considerate ca rezonabile, dar se constată că ele nu sunt aplicate în mod real sau eficient, poate exista subvenție. În aceste cazuri membrul exportator trebuie să procedeze la o nouă examinare bazată pe tranzacțiile reale în cauză pentru a determina dacă a existat o plată excesivă. În cazul în care autoritățile însărcinate cu investigația consideră necesar, o nouă examinare este efectuată în conformitate cu alineatul (2).
4. Faptul că regimul de drawback pentru inputuri de substituire conține o dispoziție care autorizează exportatorii să aleagă livrările pentru care solicită drawback nu ar trebui să permită, prin el însuși, să se considere că există subvenție.
5. Se consideră că există drawback excesiv al impunerilor la import în sensul literei (i) din anexa I în cazul în care autoritățile publice au plătit dobânzi asupra oricărei sume restituite în baza sistemului lor de drawback, suma în exces fiind cea a dobânzilor efectiv plătite sau datorate.

ANEXA IV

(Prezenta anexă este constituită din anexa 2 la Acordul privind agricultura. Termenii și expresiile care nu sunt definite aici sau al căror sens nu este clar trebuie interpretate în contextul acordului respectiv.)

SPRIJIN INTERN: BAZA DE EXCEPTARE DE LA ANGAJAMENTELE DE REDUCERE

1. Măsurile de sprijin intern pentru care se solicită exceptarea de la angajamentele de reducere vor răspunde unei cerințe fundamentale, respectiv să nu aibă efecte de denaturare a comerțului sau efecte asupra producției sau, în cel mai rău caz, aceste efecte să fie minime. În consecință, toate măsurile pentru care se solicită a fi exceptate trebuie să fie în conformitate cu următoarele criterii de bază:
 - (a) sprijinul respectiv să fie furnizat prin intermediul unui program guvernamental finanțat din fonduri publice (inclusiv venituri publice la care s-a renunțat) care nu implică transferuri din partea consumatorilor
și
 - (b) sprijinul respectiv nu va avea ca efect să furnizeze o menținere artificială a prețurilor la producători, precum și cu criteriile și condițiile specifice menționate mai jos, specifice politicilor respective.

Programe de servicii publice2. *Servicii cu caracter general*

Politicile din această categorie implică cheltuieli (sau veniturile la care s-a renunțat) în legătură cu programele care furnizează servicii sau avantaje agriculturii sau comunității rurale. Ele nu implică plăți directe către producători sau prelucrători. Aceste programe, care le includ pe cele din lista de mai jos, fără a se limita la ele, respectă criteriile generale enunțate la alineatul (1) de mai sus și, după caz, condițiile specifice de politică menționate mai jos:

- (a) cercetare, inclusiv cercetarea cu caracter general, cercetarea legată de programe de protecție a mediului înconjurător și programele de cercetare privind produse specifice;
- (b) lupta contra dăunătorilor și bolilor, inclusiv măsurile generale și specifice pe produs de luptă contra dăunătorilor și bolilor, cum ar fi sistemele de avertizare rapidă, carantină și eradicare;
- (c) servicii de pregătire profesională, inclusiv mijloacele de pregătire generală și specializată;
- (d) servicii de popularizare și consultanță, inclusiv furnizarea de mijloace destinate să faciliteze transferul informațiilor și rezultatelor cercetării către producători și consumatori;
- (e) servicii de inspecție, inclusiv serviciile cu caracter general și inspecția unor anumite produse, pentru asigurarea sănătății, securității, controlului calității și standardizării;
- (f) servicii de comercializare și promoționale, inclusiv informații asupra piețelor, consultanță și promoție referitoare la produse specifice, dar care să nu cuprindă cheltuielile în scopuri nespecificate care ar putea fi utilizate de către vânzătorii pentru scăderea prețului de vânzare sau ar putea conferi cumpărătorilor un avantaj economic direct;
- (g) servicii de infrastructură, incluzând: rețele electrice, drumuri și alte mijloace de transport, piețe și instalații portuare, sisteme de alimentare cu apă, baraje și sisteme de scurgere a apei și lucrările de infrastructură asociate unor programe de protecție a mediului înconjurător. În toate cazurile, cheltuielile vor fi dirijate exclusiv către punerea în funcțiune sau construirea de lucrări de investiții și vor exclude furnizarea subvenționată de instalații terminale la nivelul exploatărilor agricole altele decât pentru extinderea rețelelor de servicii publice general disponibile. Nu vor include subvenții pentru intrările necesare în procesul de producție sau pentru costuri de exploatare, nici taxe preferențiale de utilizare.

3. *Deținerea de stocuri publice în scopul securității alimentare* ⁽¹⁾

Cheltuielile (sau veniturile la care s-a renunțat) legate de constituirea și deținerea stocurilor de produse care fac parte integrantă dintr-un program de securitate alimentară definit în legislația națională. Ele pot include ajutorul public acordat pentru stocarea privată de produse ca parte a unui astfel de program.

Volumul și constituirea acestor stocuri corespund unor obiective predeterminate legate numai de securitatea alimentară. Procesul de constituire și de deblocare a stocurilor trebuie să fie transparent din punct de vedere financiar. Achizițiile de produse alimentare de către administrația publică se efectuează la prețuri curente de piață, iar prețurile de vânzare a produselor provenind din stocuri de securitate nu sunt mai mici decât prețul curent de pe piață internă, plătit pentru produsul și calitatea respectivă.

4. *Ajutor alimentar intern* ⁽²⁾

Cheltuielile (sau veniturile la care se renunță) legate de furnizarea de ajutor alimentar intern segmentelor de populație aflate în dificultate.

Dreptul de a beneficia de ajutor alimentar este stabilit în funcție de criterii clar definite legate de obiective privind nutriția. Un astfel de ajutor constă în furnizarea directă de produse alimentare persoanelor respective sau în furnizarea de mijloace care să permită să cumpere produse alimentare fie la prețurile pieței fie la prețuri subvenționate. Achizițiile de produse alimentare de către administrația publică se efectuează la prețurile curente de piață, iar finanțarea și administrarea ajutorului vor fi transparente.

5. *Plăți directe către producători*

Srijinul furnizat sub formă de plăți directe către producători (sau venituri la care se renunță, inclusiv plățile în natură) pentru care se solicită exceptarea de la angajamentele de reducere va fi în conformitate cu criteriile de bază enunțate la alineatul (1) de mai sus, plus criteriile specifice care se aplică diferitelor tipuri de plăți directe, menționate la alineatele (6)-(13) de mai jos. În cazurile în care se solicită exceptarea unui tip existent de plată directă sau al unuia nou, altul decât cele menționate la alineatele (6)-(13), această plată trebuie să fie în conformitate nu numai cu criteriile generale menționate la alineatul (1), dar și cu cele menționate la literalele (b)-(e) ale alineatului (6).

6. *Srijinul decuplat pe venit*

(a) Dreptul de a beneficia de plăți cu acest titlu este stabilit potrivit unor criterii clar definite, cum ar fi venitul, calitatea de producător sau de proprietar funciar, utilizarea factorilor sau nivelul producției în cursul unei perioade de bază definite și fixe.

(b) Pentru oricare an luat în calcul, suma acestor plăți nu este nici condiționată și nici stabilită pe baza tipului sau volumului producției (inclusiv unitățile de șeptel) realizate de producător în cursul oricărui an următor perioadei de bază.

(c) Pentru oricare an luat în calcul, suma acestor plăți nu este nici condiționată și nici stabilită pe baza prețurilor, interne sau internaționale, aplicabile unei producții realizate în cursul oricărui an următor perioadei de bază.

(d) Pentru un an luat în calcul, suma acestor plăți nu este nici condiționată și nici stabilită pe bază factorilor de producție folosiți în cursul oricărui an următor perioadei de bază.

(e) Nu este obligatoriu să se realizeze producție pentru a beneficia de aceste plăți.

7. *Participare financiară a statului la programe de garantare a veniturilor și la programe care stabilesc un dispozitiv de siguranță pentru venituri*

(a) Dreptul de a beneficia de aceste plăți este subordonat unei pierderi de venit, luând în calcul exclusiv veniturile provenind din agricultură, care depășește 30 la sută din venitul mediu brut sau echivalentul acestuia în termeni de venit net (exclusiv plățile efectuate în cadrul aceluiași program sau al unor programe similare) în cei trei

(1) În sensul alineatului (3) al prezentei anexe, programele guvernamentale de deținere de stocuri în scopul securității alimentare în țările în curs de dezvoltare, a căror funcționare este transparentă și realizată în conformitate cu criteriile sau orientările obiective publicate oficial sunt considerate ca fiind în conformitate cu dispozițiile prezentului alineat, inclusiv programele în virtutea cărora stocurile de produse alimentare în scopul securității alimentare sunt achiziționate și deblocate la prețuri stabilite de producător, cu condiția ca diferența dintre prețul de achiziție și prețul de referință extern să fie luată în considerare în MAS.

(2) În sensul alineatelor (3) și (4) ale prezentei anexe, furnizarea de produse alimentare la prețuri subvenționate, cu scopul de a satisface necesitățile alimentare ale populațiilor urbane și rurale sărace din țările în curs de dezvoltare, în mod regulat și la prețuri rezonabile, este considerată ca fiind în conformitate cu dispozițiile acestui alineat.

- ani precedenți sau în cadrul unei medii pe trei ani bazate pe o perioadă anterioară de cinci ani, cu excluderea celei mai înalte și celei mai scăzute dintre valori. Orice producător care îndeplinește această condiție are dreptul să beneficieze de aceste plăți.
- (b) Valoarea acestor plăți compensează mai puțin de 70 la sută din pierderea de venit a producătorului în cursul anului în care el dobândește dreptul de a beneficia de acest ajutor.
- (c) Valoarea oricărei plăți de acest gen trebuie să se bazeze exclusiv pe venit; ea nu depinde de tipul și volumul producției (inclusiv unitățile de șeptel) realizate de producător, nici de prețurile, interne sau internaționale, aplicabile acestei producții și nici de factorii de producție utilizați.
- (d) În cazurile în care un producător beneficiază în același an de plăți în baza prezentului alineat, precum și în baza alineatului (8) (ajutor în caz de catastrofe naturale), totalul acestor plăți va fi mai mic de 100 la sută din pierderea totală suferită.
8. *Plăți (efectuate fie direct, fie printr-o participare financiară a statului la programe de asigurare a recoltei) cu titlu de ajutor în caz de catastrofe naturale*
- (a) Dreptul de a beneficia de astfel de plăți nu există decât după ce autoritățile publice recunosc oficial că s-a produs sau se produce o catastrofă naturală sau o calamitate similară (inclusiv epidemii, infestări cu dăunători, accidente nucleare și război pe teritoriul membrului respectiv); el este condiționat de o pierdere a producției care să depășească 30 la sută din producția medie a celor trei ani precedenți sau din media trianuală bazată pe cei cinci ani precedenți cu excluderea valorii celei mai înalte și a celei mai scăzute.
- (b) Plățile în caz de catastrofă nu sunt efectuate decât în cazul pierderilor de venit, de șeptel (inclusiv plăți pentru tratamentul veterinar al animalelor), de terenuri sau de alți factori de producție, determinate de catastrofa naturală respectivă.
- (c) Plățile nu compensează mai mult decât costul total de înlocuire a pierderilor și nu vor condiționa sau specifica tipul sau cantitatea producției viitoare.
- (d) Plățile efectuate în timpul unei catastrofe nu depășesc nivelul necesar pentru a împiedica sau atenua noi pierderi, în conformitate cu definiția de la criteriul (b) de mai sus.
- (e) În cazurile în care un producător beneficiază în același an de plăți în baza prezentului alineat și în baza alineatului (7) (programe de garantare a veniturilor și programe de constituire a unui dispozitiv de siguranță a veniturilor), totalul acestor vărsăminte va fi mai mic de 100 la sută din pierderea totală suferită de producător.
9. *Asistență pentru ajustare structurală, furnizată prin programe de încurajare a producătorilor pentru încetarea activităților*
- (a) Dreptul de a beneficia de astfel de plăți este stabilit pe baza unor criterii clar definite în programe vizând facilitarea încetării activității de către persoanele angajate în producția agricolă comercializabilă sau trecerea lor la activități neagricole.
- (b) Plățile sunt condiționate de renunțarea totală și permanentă la producția agricolă comercializabilă.
10. *Asistență pentru ajustare structurală, furnizată prin programe de retragere a resurselor de producție*
- (a) Dreptul de a beneficia de aceste plăți este stabilit pe baza unor criterii clar definite în programe vizând retragerea terenurilor sau a altor resurse, inclusiv a șeptelului, din producția agricolă comercializabilă.
- (b) Plățile sunt condiționate de retragerea pământului din producția agricolă comercializabilă timp de trei ani cel puțin și, în cazul animalelor, de sacrificarea sau de lichidarea lor permanentă și definitivă.
- (c) Plățile nu impun sau specifică nici un fel de utilizări alternative ale acestor terenuri sau resurse, care implică producția de produse agricole comercializabile.
- (d) Plățile nu depind de tipul sau de cantitatea producției, nici de prețurile interne sau internaționale, aplicabile producției realizate utilizând terenurile sau celelalte resurse care rămân în activitate productivă.

11. *Asistență pentru ajustare structurală, furnizată prin sprijinirea investițiilor*

- (a) Dreptul de a beneficia de aceste plăți este stabilit pe bază de criterii clar definite în programe guvernamentale vizând sprijinirea restructurării financiare sau materiale a activităților unui producător pentru a răspunde unor dezavantaje structurale demonstrate în mod obiectiv. Dreptul de a beneficia de acest gen de programe poate de asemenea să se bazeze pe un program public clar definit pentru reprivatizarea terenurilor agricole.
- (b) Pentru oricare an luat în calcul, valoarea acestor plăți nu depinde, și nici nu este stabilită pe baza tipului sau a volumului producției (inclusiv unitățile de șeptel) realizată de producător în cursul oricărui an următor perioadei de bază cu excepția cazului prevăzut la criteriul (e) de mai jos.
- (c) Pentru oricare an luat în calcul, suma acestor plăți nu depinde și nici nu este stabilită pe baza prețurilor interne sau internaționale aplicabile unei producții realizate în cursul anului următor perioadei de bază.
- (d) Plățile nu sunt efectuate decât pentru perioada de timp necesară realizării investiției pentru care au fost acordate.
- (e) Plățile nu sunt condiționate de nici un fel de obligație sau indicație privind produsele agricole care trebuie produse de către beneficiari, cu excepția cerinței ca aceștia să nu producă un anumit produs.
- (f) Plățile se limitează la suma necesară pentru compensarea dezavantajului structural.

12. *Plăți în baza programelor de protecție a mediului înconjurător*

- (a) Dreptul de a beneficia de aceste plăți este stabilit în cadrul unui program guvernamental clar definit de protecție sau de conservare a mediului înconjurător și depinde de respectarea condițiilor specifice prevăzute în acest program guvernamental, inclusiv a condițiilor referitoare la metodele de producție sau la intrări.
- (b) Valoarea plăților se limitează la costurile suplimentare sau la pierderile de venit decurgând din respectarea programului guvernamental.

13. *Plăți în baza programelor de asistență regională*

- (a) Dreptul de a beneficia de aceste plăți se limitează la producătorii din regiunile defavorizate. Fiecare regiune de acest tip trebuie să fie o zonă geografică precis determinată, având o identitate economică și administrativă definită, considerată ca defavorizată pe baza unor criterii neutre și obiective clar prevăzute prin legi sau reglementări și care să indice că dificultățile regiunii sunt imputabile unor circumstanțe care nu sunt doar de natură trecătoare.
 - (b) Pentru oricare an luat în calcul, valoarea acestor plăți nu depinde și nici nu este stabilită pe baza tipului sau volumului producției (inclusiv unitățile de șeptel) realizate de către producător în cursul anului următor perioadei de bază, cu excepția cazului în care trebuie să se reducă această producție.
 - (c) Pentru oricare an luat în calcul, valoarea acestor plăți nu depinde și nici nu este stabilită pe baza prețurilor interne sau internaționale, aplicabile unei producții realizate în cursul anului următor perioadei de bază.
 - (d) Plățile sunt disponibile numai pentru producătorii din regiunile care îndeplinesc condițiile cerute, însă vor fi general disponibile pentru toți producătorii din aceste regiuni.
 - (e) În cazul în care sunt legate de factorii de producție, plățile vor fi efectuate într-o rată descrescătoare situată deasupra pragului fixat pentru factorul respectiv.
 - (f) Plățile se limitează la costurile suplimentare sau la pierderile de venit care decurg din realizarea unei producții agricole în regiunea respectivă.
-